

DIOCESAN BULLETIN

A PUBLICATION OF THE KANDANAD EAST DIOCESE OF THE MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

Vol. 22 No. 6, 2011 June 15

എഡിറ്റോറിയൽ

സമ്പത്ത് ശാപമാകരുത്

ഒരു റഷ്യൻ കഥ. ഒരു സാധാരണ, ഗ്രാമീണ കർഷകൻ. ദുശ്ശീലങ്ങൾ ഒന്നുമില്ല. ഉള്ള വരുമാനം കൊണ്ട് അന്തരായി ജീവിക്കുന്നു. എല്ലാവർക്കും അയാളെ ഇഷ്ടമാണ്. അയാൾക്ക് അവരെയും. സംതൃപ്തവും സന്തോഷപ്രദവുമായ ജീവിതം.

ഒരാൾ മാത്രം ഇതിൽ അസുയകൊ. പിശാച്. അവൻ കിങ്കരന്മാരെ വിട്ട് ആ കൃഷിയിലേക്ക് വഴിതെറ്റിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പല നാശനഷ്ടങ്ങളും ദുരിതങ്ങളും അയാൾക്ക് വരുത്തി. പക്ഷേ വിജയിച്ചില്ല. അയാൾ പിറുപിറുപ്പില്ലാതെ എല്ലാം സഹിച്ച് നല്ലവനായിത്തന്നെ തുടർന്നു. ഒടുവിൽ പിശാചുക്കളുടെ തലവൻ ബേൽസബ്ബത്ത് തന്നെ ഇടപെടാമെന്ന് വെച്ചു. അയാളുടെ സമീപനം മറ്റൊന്നായിരുന്നു. കർഷകന്റെ കൃഷികൾക്കെല്ലാം നൂറുമേനി വിളവ് നൽകി. ധാന്യക്കുമ്പാരങ്ങൾ കളത്തിൽ സഹ്യദ്രിപോലെ ഉയർന്നു. പത്തായങ്ങളും ധാന്യപ്പുരകളും നിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞു. എന്താ ചെയ്യുക? ഇത്രയേറെ ധാന്യം ദാനം ചെയ്യാൻ പറ്റുമോ? അധ്വാനിച്ചാക്കിയതല്ലേ? കട്ടും പിടിച്ചുപറിച്ചുമല്ലല്ലോ. കുറച്ചൊക്കെ മറ്റ് വിധേനയും ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ നോക്കണം. കർഷകൻ തീരുമാനമെടുത്തു.

ധാന്യങ്ങളിൽ നിന്ന് മദ്യമാക്കാമെന്ന് അയാൾ കേട്ടിട്ടായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് അതൊന്ന് പരീക്ഷിച്ചുകൂടാ? വാറ്റ് അറിയാവുന്ന ചിലരെ കൂട്ടുപിടിച്ചു. ശ്രമം പൂർണ്ണവിജയം! ഒന്നാംതരം 'വോഡ്ക്'. നല്ല വീര്യം. അയാൾ ഊറ്റിയുറ്റിക്കൂടിച്ചു. കൂട്ടുകാരുംമൊത്തം കൂടിച്ചു മദിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഭാര്യയുടെ മുന്നറിയിപ്പും പ്രതിഷേധവുമൊന്നും ചെയ്യാതെ. ക്രമേണ അയാൾ ഒരു മദ്യപാനിയായി മാറി. അതോടെ എല്ലാ ദുശ്ശീലങ്ങളും ദുർവികാരങ്ങളും അയാളിൽ നൂരഞ്ഞുപൊങ്ങി. കൃഷിയിൽ താല്പര്യമില്ലാതായി. കുടുംബം നരകതുല്യമായി. വീട്ടിൽ ശബ്ദമില്ല. പിശാച് സന്തോഷിച്ചു.

സമ്പത്തിന്റെ ദുസ്വാധീനമാണ് ഇവിടെ കഥാതന്തു. ഒന്നാന്തരമൊരു ചെറുപ്പക്കാരൻ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കുവാൻ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് ചോദിച്ച് യേശുവിനെ സമീപിച്ചില്ലേ? കല്പനകളെല്ലാം ബാല്യം മുതൽ കേൾവിയിൽ പോന്നവൻ. യേശു അവനെ

സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയിട്ട് എന്തു പറഞ്ഞു? "നിനക്ക് ഒരു കുറവ്. നിനക്കുള്ളതെല്ലാം വിറ്റ് ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കുക. എന്നിട്ട് നിന്റെ കുരിശെടുത്ത് എന്നെ അനുഗമിക്കുക." അവനെന്തു ചെയ്തു? അവിടെ മുങ്ങി. പിന്നെ അവന്റെ പൊടിപോലും കിട്ടി. കാരണമെന്തായിരുന്നു? അവൻ ഏറെ സമ്പത്തുള്ളവനായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ കമന്റ് "ധനവാൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനേക്കാൾ എളുപ്പം ഒട്ടകം സൂചിക്കുഴലിലൂടെ കടക്കുന്നതാകുന്നു."

ധനസമ്പാദനം ഒരു തെറ്റാണോ? അല്ല. എന്നാലൊന്നും. അത് നേരായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ആയിരിക്കണം. സമ്പത്തില്ലാത്തവരുമായി സന്തോഷപൂർവ്വം അത് പങ്കുവെക്കുകയും വേണം. സമ്പത്ത് നേടുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ വിവേകം ആവശ്യമുള്ളതാണ് അതിന്റെ വിനിയോഗത്തിന്. സമ്പത്തിന്റെ ദുർവിനിയോഗം അതിന്റെ മാത്രം നഷ്ടത്തിൽ ഒതുങ്ങുകയില്ല. സമ്പാദകന്റെ സ്വഭാവവും ആരോഗ്യവും ഉൾപ്പെടെ കുടുംബത്തിന്റെ സമൂല നാശത്തിനും കാരണമാകാം. അതാണ് തുടക്കത്തിൽ പറഞ്ഞ കഥയിൽ നാം കത്. വിനിയോഗം തെറ്റിയാൽ സമ്പത്തൊരു ശാപമാകുമെന്ന് സാരം. ബൈബിൾ സംഭവം ഒരുപടി കൂടി മുമ്പോട്ട് പോകുന്നു. സമ്പത്ത് വിനിയോഗിക്കാതെ കൂട്ടിവെക്കുന്നതും കുറ്റകരമാണ്.

സമ്പത്ത് നേരാംവിധം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിന് നല്ല വിവേകവും ദീർഘദൃഷ്ടിയും ആവശ്യമാണ്. സമ്പന്ന സമൂഹങ്ങളിൽ മുല്യച്യുതിയും അലങ്കോലജീവിതവും അധികരിച്ചുവരുന്നു. നമ്മുടെ നാടും ഇന്ന് സമ്പന്നതയിലേക്ക് കുതിക്കുകയാണ്. കേരളീയർക്ക് ഗൾഫ് പോലെയൊന്ന് ബീഹാറികൾക്കും ബംഗാളികൾക്കും കേരളം ഇന്ന്. സാമ്പത്തിക പുരോഗതി എന്തെന്ന് മാറ്റങ്ങളാണ് നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്! ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതിക മുന്നേറ്റങ്ങളുടെ സത്ഫലങ്ങളോടൊപ്പം സമ്പന്നതയുടെ പല ശാപങ്ങളും നാമിന്ന് ഏറ്റുവാങ്ങി വന്നിരിക്കുകയാണ്. ചെറുസമൂഹങ്ങളായ കുടുംബങ്ങൾ പലതുമിന്ന് പൊള്ളുന്ന തീച്ചുകളാണ്. ഭർത്താവിന്റെ അപഥസഞ്ചാരം, ഭാര്യയുടെ തോന്നുസം, മക്കളുടെ അനുസരണക്കേട്, മാതാപിതാക്കളുടെ അരക്ഷിതാവസ്ഥ ഇവയ്ക്കെല്ലാം സമ്പന്നതയുടെ മുടുപടമ്. പ്രായം

EDITORIAL BOARD

President

H. G. Dr. Thomas Mar Athanasius

Metropolitan

Chief Editor

Fr. Abraham Karammel

Mg.Editor

Mr. P. J. Varghese

Associate Editor

Fr. Kochuparambil Geevarghese Ramban

Technical Adviser

Mr. George Paul

Members

Fr. Marydas Stephen

Fr. Alias Kuttiparichel

Fr. Shibu Kurian

Prof. Dr. M. P. Mathai

Mr. A. G. James

Mrs. Jiji Johnson

www.dioceseofkandanadeast.org

ഉള്ളടക്കം

എഡിറ്റോറിയൽ	പേജ്
സമ്പത്ത് ശാപമാകരുത്.....	1
വർഗ്ഗീയവത്കരിക്കപ്പെടുന്ന കേരള രാഷ്ട്രീയം.....	3
ഡോ. തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്	
സഭാശുശ്രൂഷയിൽ ര് പതിറ്റാകൾ - 14	6
ഡോ. തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്	
സ്നേഹത്തിന്റെ ഉഷുചേർത്ത പൊതിച്ചോറ്	11
ഡോ. ഫിലിപ്പോസ് മാർ ക്രിസോസ്റ്റം മെത്രാപ്പോലീത്ത	
കടം	12
സഖേർ	
ധൂർത്തപുത്രൻ: കമ്പോളവത്കൃത ലോകത്ത്	
മാറ്റത്തിന്റെ പ്രതിനിധി.....	13
ഡോ. തോമസ് അത്താനാസ്യോസ്	
Those who sabotaged the Peace Process of the	
Malankara Syrian Church an Over View	
.....	14
ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്ജ്, മേൽമന	

ചെന്നവരും അനാരോഗ്യരും ഒറ്റപ്പെടലും അവഗണനയും അനുഭവിക്കുന്നു. കുട്ടികളുടെ മേൽ മാതാപിതാക്കൾക്ക് നിയന്ത്രണവും സ്വാധീനവും കുറഞ്ഞുവരുന്നു. കുടുംബാംഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം തന്നെ ദുർബലവും ശീഥിലവുമായിക്കൊരിക്കലും. ഒരേ മേൽക്കൂരയ്ക്ക് കീഴിൽ കഴിയുന്നവർ പലപ്പോഴും മാനസികമായി ധ്രുവങ്ങളേക്കാൾ അകലത്തിലാണ്. തങ്ങൾക്ക് അടിച്ചുപൊളിച്ചു ജീവിക്കാനുള്ള സമ്പത്താണ് മാതാപിതാക്കൾ സ്വരൂക്കുട്ടുന്നതെന്ന ചിന്ത കുട്ടികളിൽ കുരുനിലേ കടന്നുകൂടുന്നു. അല്ലലറിയാതെയുള്ള അവരുടെ ജീവിതം വിഘ്നങ്ങളെ തരണം ചെയ്യാൻ അവരെ കെല്പില്ലാത്തവരാക്കുന്നു. പ്രശ്നങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കേണി വരുമ്പോൾ അവർ പെട്ടെന്ന് മനം മടുത്ത് അതിക്രമങ്ങൾക്ക് തുനിയുന്നു. ബാല്യത്തിൽ അതിലാളനനൽകുന്ന മാതാപിതാക്കൾ കൗമാരത്തിൽ തങ്ങളുടെ മക്കളെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ കുട്ടികൾ അവരെ ശത്രുക്കളായി പകയോടെ പ്രതികരിക്കുന്നു. കേരള സമൂഹത്തിൽ അഴിമതി, അനാശാസ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ, ബന്ധുജന രതിക്രീഡകൾ, വിവാഹപൂർവ്വ ലൈംഗിക വേഴ്ച, ഭ്രൂണഹത്യ, കൊലപാതകങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം പെരുകുന്നു. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസവും സമ്പത്തുള്ളവർക്കിടയിൽ മദ്യപാനവും, കുടുംബകലഹവും, വിവാഹമോചനവും കൂടിവരികയാണെന്ന് സ്ഥിതിവിവിരക്കണക്കുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഭാര്യമാരെ മർദ്ദിക്കുന്നത് അവകാശവും പൗരുഷവുമായി കരുതുന്ന ഭർത്താക്കന്മാരും ഭർത്താക്കന്മാർക്ക് വഴങ്ങുന്നത് അഭിമാനക്ഷതമായി ചിന്തിക്കുന്ന ഭാര്യമാരുമുണ്ട്. സംശയരോഗം, ആധിപത്യസ്ഥാപനശ്രമം, അപകർഷതാബോധം, സമ്പത്തിന്റെ അഹന്ത, മോഹഭംഗങ്ങൾ എന്നിവയൊക്കെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന മാനസിക പ്രശ്നങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. കേരളത്തിലെ ഡി-അഡിക്ഷൻ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ചികിത്സാർത്ഥം സ്ത്രീകളും എത്തുന്നുണ്ടെന്ന് വസ്തുത ആരെയും ഞെട്ടിക്കേതില്ല.

കുടുംബങ്ങളിലെ അന്തഃഛിദ്രങ്ങളുടെ അനന്തര ഫലമാണല്ലോ വിവാഹമോചനക്കേസുകൾ. അവ അധികവും സമ്പന്ന ദമ്പതികളുടേതാണ്. 2010 ൽ കേരളത്തിലെ 16 കുടുംബകോടതികളിൽ പരിഗണനയ്ക്കെടുത്ത 10926 കേസുകളിൽ 1100 എണ്ണം എറണാകുളത്താണ്. തൃശ്ശൂരും ആലപ്പുഴയും യഥാക്രമം 1059, 1036 കേസുകളോടെ രും മൂന്നും സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്നു. ഇവ മൂന്നും ഉയർന്ന് ക്രിസ്ത്യൻ സാന്നിധ്യമുള്ള മേഖലകളാണെന്നും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. 1999 ൽ എറണാകുളത്ത് 416 ഉം തൃശ്ശൂരിൽ 335 ഉം വിവാഹമോചനക്കേസുകളെ ഉായിരുന്നുള്ളൂ.

സമ്പത്തിന്റെ സമ്പാദനത്തിലും വിനിയോഗത്തിലും ധർമ്മികതയും നീതിയും സുതാര്യതയും പാലിക്കുന്നതിന് അംഗങ്ങൾക്ക് വേത്ര അവബോധവും മാർഗ്ഗദർശനവും നൽകേ ചുമതല സഭയ്ക്ക്. സമ്പത്ത് അനാവശ്യങ്ങൾക്കും ആർഭാടങ്ങൾക്കുമായി ചെലവഴിക്കാതെ ജനോപകാരപ്രദമായി വിനിയോഗിക്കുന്നതിന് അവരെ പര്യവേഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ധനം കൂട്ടിവയ്ക്കുന്നതിനുള്ളതല്ലെന്നും അത് ഇല്ലാത്തവരുമായി സന്തോഷപൂർവ്വം പങ്കുവെച്ച് ദൈവസ്നേഹം വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നും സഭാമക്കളെ ബോധ്യപ്പെ

വർഗ്ഗീയവത്കരിക്കപ്പെടുന്ന കേരള രാഷ്ട്രീയം

ജാതി, മത ഭ്രാന്തുകൾ കേരളത്തിൽ അല്പം കൂടുതലാണെന്ന് വിവേകാനന്ദൻ പക്ഷേ കത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. അത് ഏറെക്കുറെ കുറഞ്ഞുവരുന്നു എന്നൊരു ധാരണ ഇടക്കാലത്ത് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. എങ്കിലും എം.പി. നാരായണപിള്ളയെപ്പോലെ കേരള രാഷ്ട്രീയ ചരിത്രം ഗൗരവമായി വിശകലനം ചെയ്തിട്ടുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായ പ്രകാരം ജാതിമത രാഷ്ട്രീയം കേരള രാഷ്ട്രീയത്തിലെമ്പാടും ശക്തമായ ഒരു ഘടകം തന്നെയായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനവും മതനിരപേക്ഷ ദേശീയതയും മെല്ലാം സ്വാതന്ത്ര്യ സമരകാലത്തുതന്നെ വേരുപിടിച്ച ഈ നാട്ടിൽ ഇത് ന്യായമായും സംഭവിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. എന്തുകൊണ്ട് വർഗ്ഗീയതയുടെ പിടിയിൽ നിന്ന് കേരളരാഷ്ട്രീയം വിമോചിതമാകുന്ന ലക്ഷണം കാണുന്നില്ല. ഇത്തരമൊന്നെ നിയമസഭാ തെരഞ്ഞെടുപ്പും തെരഞ്ഞെടുപ്പു ഫലവും നൽകുന്ന പാഠമാണ്.

സമകാലീന രാഷ്ട്രീയത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങളും പഠനങ്ങളും വർഗ്ഗീയത ഗുരുതരമാകുന്നു എന്ന ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന സൂചനയാണ് നൽകുന്നത്. ഒരു സെക്കുലർ-സോഷ്യലിസ്റ്റ്-ഡെമോക്രാറ്റിക് രാഷ്ട്രീയ സംവിധാനത്തിൽ ജാതിയുടെയും മതത്തിന്റെയും ഇടപെടൽ കെട്ടി ആക്രമം എങ്ങനെ തകർക്കാം എന്ന ചിത്രമാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത്. സ്ഥാനാർത്ഥി നിർണ്ണയത്തിൽ ഒരു പ്രധാന യോഗ്യതയായി നിലനിൽക്കുന്നത് സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ ജാതിക്കോ മതത്തിനോ മണ്ഡലത്തിൽ എത്ര സ്വാധീനം ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ്. ജാതി-മത പിൻബലമില്ലാതെ യെങ്കിൽ സ്ഥാനാർത്ഥിത്വം അനിശ്ചിതത്തിലാവും. അതുപോലെ, മന്ത്രി സഭയിൽ എടുക്കുന്നതിനുള്ള

അർഹത, തിരസ്കരണത്തിനുള്ള സാധ്യത ഇവയെല്ലാം സമുദായം, ജാതി, മതം എന്നിവയെല്ലാം ആശ്രയിച്ചാണ് ഇരിക്കുന്നത് എന്നത് മന്ത്രിസഭാ രൂപീകരണം വ്യക്തമാക്കി. സാഹചര്യം ഇതാണെങ്കിൽ ജനാധിപത്യം ഈ നാട്ടിൽ ജീർണ്ണിക്കുന്നു എന്നാണ് സൂചന.

കേരളത്തിലെ ഒരു പ്രമുഖ വാരികയുടെ പുറംചട്ടയിൽ ശ്രീ. രമേശ് ചെന്നിത്തലയുടെ വലിയൊരു ചിത്രവും അതോടൊപ്പം വലിയൊരു തലക്കെട്ടും. അദ്ദേഹത്തിന് മുഖ്യമന്ത്രിയാകാൻ കഴിയാതെ പോയതിനുള്ള കാരണം അദ്ദേഹം നായരായി പോയതാണത്രേ. ഇതിലെ ഞെങ്കിലും വാസ്തവം ഉങ്കിൽ നമ്മുടെ ജനാധിപത്യ സംവിധാനം വിശാലമായ ചർച്ചയ്ക്ക് വിധേയമാകേട്ട്. ഏതെങ്കിലും ഒരു സമുദായത്തിലെ അംഗത്വം മുഖ്യമന്ത്രി സ്ഥാനത്തേക്ക് പരിഗണിക്കുന്നതിന് അയോഗ്യതയായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന ചിന്ത ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പരക്കുന്നത് ജനാധിപത്യ പ്രക്രിയയിൽ അപകടകരമായ ഒരു പ്രവണതയെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. വിഷയം സത്വരമായിത്തന്നെ പരിഗണനയ്ക്കെടുക്കുവാൻ കേരളത്തിലെ പൊതു സമൂഹം തയ്യാറാകേട്ട്. തിരുവല്ലായ്ക്ക് സമീപമുള്ള കല്ലുപ്പാറ നിയമസഭാമണ്ഡലം ഈ പ്രാവശ്യം നിർത്തലാക്കി. അതിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ സമീപത്തുള്ള മണ്ഡലങ്ങളിൽ ലയിപ്പിച്ചു. അവിടെത്തെ സിറ്റിംഗ് ജനപ്രതിനിധിയായിരുന്ന ശ്രീ. ജോസഫ് എം. പുതുശ്ശേരിക്ക് അയൽ മണ്ഡലമായ തിരുവല്ലയിൽ തന്റെ രാഷ്ട്രീയ സംഘടനയായ കേരള കോൺഗ്രസ് സീറ്റ് നൽകിയില്ല. കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം തിരുവല്ലയിൽ മത്സരിച്ച് പരാജയപ്പെട്ട മറ്റൊരാൾക്കാണ് കുറി വീണത്. പുതുശ്ശേരി

ജോസഫ് ജനനം കെട്ടി ഒരു ഓർത്തഡോക്സ്കാരനും രാഷ്ട്രീയം കെട്ടി ഒരു കേരള കോൺഗ്രസ്കാരനുമാണ്. രാഷ്ട്രീയക്കാരനെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് സീറ്റ് നൽകണോ വേയോ എന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാർട്ടിയാണ്. സീറ്റ് കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ നിലപാടെടുക്കേ ത് അദ്ദേഹവും പാർട്ടിപ്രവർത്തകരുമാണ്. പ്രാഥമിക രോഷപ്രകടനങ്ങൾ കുശേഷം അദ്ദേഹം അച്ചടക്കമുള്ള ഒരു പാർട്ടിപ്രവർത്തകനായി മാറി. എന്നാൽ പ്രതിഷേധം ഓർത്തഡോക്സ്കാർ ഏറ്റെടുത്തു എന്ന ഒരു പ്രതീതി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. പത്തനംതിട്ട ജില്ലയിലും കേരളത്തിന്റെ തെക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലും ഓർത്തഡോക്സ് സഭ യു.ഡി.എഫ്. വിരുദ്ധ നിലപാടെടുത്തു എന്ന ധനീതരത്തെടുപ്പുഫലം വിശകലനം ചെയ്ത് മാധ്യമങ്ങളിൽ വന്നു. സഭാ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ അറിഞ്ഞുവെക്കുന്ന നിലപാടാണ് എന്ന വാർത്തയും പരന്നിട്ടു. സ്ഥാനാർത്ഥി നിർണ്ണയത്തിന്റെ പേരിൽ സഭയിൽ നിന്ന് ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു പ്രതികരണം ഉണ്ടാവുന്നത് ആശാസ്യമാണോ എന്ന് ചിന്തിക്കേട്ടു.

ഇവിടെ സഭാഗമായ ഒരു വ്യക്തിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാർട്ടി സ്ഥാനാർത്ഥിത്വം നൽകിയില്ല എന്നതാണ് വിഷയം. സഭയും രാഷ്ട്രീയവും സമൂഹത്തിലെ ൽ സ്വതന്ത്രഘടകങ്ങളാണ്. ഒരു വ്യക്തിക്കുതന്നെ മതസംഘടനയിലും രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനത്തിലും ഒരേസമയം അംഗമാകാം. മതത്തിന് അതിന്റെ നിയമങ്ങളും സംവിധാനങ്ങളുമുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികൾക്ക് അവയുടെ ക്രമീകരണങ്ങളുമുണ്ട്. ഈ ൽ വ്യത്യസ്ത സംവിധാനങ്ങളിൽ ഓരോന്നും അതിന്റെ ക്രമമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നു. രിലും അംഗങ്ങളായ പ്രവർ

ത്തകർ ഓരോ പ്രസ്ഥാനത്തിലും പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ അതതിന്റെ നിയമങ്ങൾക്കും ശാസനകൾക്കും തീരുമാനങ്ങൾക്കും വിധേയമായി കഴിയുന്നു. മതത്തിൽ രാഷ്ട്രീയ വിഭാഗങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഗ്രൂപ്പുകൾ ഉണ്ടാകുന്നതും, രാഷ്ട്രീയത്തിൽ മതവിഭാഗങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രത്യേക ഗ്രൂപ്പുകൾ രൂപം കൊള്ളുന്നതും ശരിയായ പ്രവണതയല്ല. ഉദാഹരണത്തിന് മലങ്കരസഭയിലെ ബിഷപ്പുമാരുടെയോ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളുടെയോ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കേരളത്തിലെ ഭരണ-പ്രതിപക്ഷ മുന്നണികളുടെ പ്രതിനിധികളായി സ്ഥാനാർത്ഥികൾ മത്സരിച്ചാൽ കാര്യം എവിടെയാകും? അല്ലെങ്കിൽ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുടെ പ്രാതിനിധ്യം സഭാസ്ഥാനങ്ങളിലേയ്ക്കുള്ള മത്സരങ്ങളിൽ വന്നാൽ സ്ഥിതി എങ്ങനെ വരും? മെത്രാന്മാരുടെയും, സഭാസ്ഥാനികളുടെയും, മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളുടെയും തിരഞ്ഞെടുപ്പിലെ സ്ഥാനാർത്ഥി പട്ടികയിൽ തങ്ങളുടെ പ്രാതിനിധ്യം ഉറപ്പാക്കാൻ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ ശ്രമിച്ചാൽ സഭയുടെ നിലപാട് എന്തായിരിക്കും? അങ്ങനെ സംഭവിച്ചാലും, മറിച്ച് രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ നിർദ്ദിഷ്ട സംഖ്യ സ്ഥാനാർത്ഥികൾ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മെന്ന് സഭ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോഴും ഈ വ്യത്യസ്ത സ്വതന്ത്രസംഘടനകളുടെ അതിർത്തിയും സ്വാതന്ത്ര്യവും ലംഘിക്കുകയാണെന്ന് തിരിച്ചറിയണം. പാർട്ടിയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു സഭാംഗത്തിന് സ്ഥാനം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ അതിനെതിരെ സഭാതലത്തിൽ നീങ്ങുന്നത് ജനാധിപത്യത്തിനും സഭയ്ക്കും അപകടമാണ്.

കഴിഞ്ഞ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകാലത്ത് പല സമുദായ മത സംഘടനകളും തങ്ങൾക്ക് ഇത്ര സീറ്റ് മത്സരിക്കുവാൻ കിട്ടണമെന്ന് രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളോട് ആവശ്യപ്പെടുകയായി. ഓർത്തഡോക്സ് സഭ തന്നെയും ഡി.എഫിനോട് ഈ അഭ്യർത്ഥ

ന നടത്തുകയായി എന്നത് മാധ്യമങ്ങളിൽ അവഗണിക്കാനാവാത്ത വാർത്തയായി വന്നിരുന്നു. ഈ വിലപേശൽ മലങ്കരസഭയെ ഒരു മുന്നണിയുടെ ഘടകകക്ഷിയായി മാറ്റിയതുപോലെ പ്രതീതി സൃഷ്ടിച്ചു. ജാതിയുടെയും മതത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് സ്ഥാനാർത്ഥി നിർണ്ണയം നടത്തേണ്ടതെന്നും തങ്ങളുടെ സമുദായത്തിന് അർഹമായ പ്രാതിനിധ്യം സ്ഥാനാർത്ഥി ലിസ്റ്റിൽ ഉായിരിക്കണമെന്നുമാണ് ഇവിടെ സൂചന. ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യ സംവിധാനത്തിൽ ജാതിയുടെയും മതത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥാനാർത്ഥി നിർണ്ണയസാധ്യതയ്ക്ക് ഇടമില്ല എന്നത് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. സഭാംഗങ്ങളുടെയും ജനാധിപത്യ വിശ്വാസികളുടെയും മധ്യത്തിൽ സഭയ്ക്ക് അവഹേളിതമാകാം എന്ന നേട്ടം മാത്രം ഇതുകൊണ്ട്.

മതപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഇടപെടുന്നത് നിഷിദ്ധമാണ് എന്നത് ഇതുകൊർമ്മമാക്കുന്നില്ല. അവയ്ക്ക് രാഷ്ട്രീയ കാര്യങ്ങൾ പറയാവുന്നതും ആവശ്യമെങ്കിൽ ഇടപെടാവുന്നതുമാണ്. എന്നാൽ അത് മതത്തിന്റെ സ്ഥാപിത താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുക എന്ന ഇടങ്ങിയ ലക്ഷ്യം വച്ചാകരുത്. തീർച്ചയായും സ്ഥാനാർത്ഥി നിർണ്ണയത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളും പറയാം. ഉദാഹരണത്തിന് സ്ഥാനാർത്ഥികൾ ശുദ്ധമായ പ്രതിച്ഛായ ഉള്ളവരായിരിക്കണം. അഴിമതിക്കാരായി പേരെടുത്തവരായിരിക്കരുത്. പ്രാപ്തിയുള്ളവരും നാടിന്റെ വികസനത്തിനുവേണ്ടി അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരുമായിരിക്കണം. മത സംഘടനകളുമായി അമിത അടുപ്പം പാലിക്കുന്നവരായിരിക്കരുത്. നാടിന്റെ വികസനത്തെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ ധാരണ ഉള്ളവരായിരിക്കണം. മദ്യത്തിന് അടിമകളായിരിക്കരുത്. ഇങ്ങനെയുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ മുമ്പിൽ വയ്ക്കാം. ഇതുപോലുള്ളവർക്കും നീതിപൂർവ്വം പൊ

തുപ്രവർത്തനം നടത്തുന്നവർക്കും മാത്രമേ സമ്മതിദാന അവകാശം ഉപയോഗിക്കാവൂ എന്ന് ജനത്തോടും പറയാൻ സാധിക്കണം. പറ്റിയ സ്ഥാനാർത്ഥികൾ ഇല്ലെങ്കിൽ വോട്ട് ചെയ്യരുത് എന്നും പൗരന്മാരോട് പറയാം. ഇപ്രകാരമുള്ള ഇടപെടൽ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷം ശുദ്ധമാക്കുക എന്ന ഉദാത്തലക്ഷ്യം വച്ചാണ്. അതുവഴി അടിസ്ഥാനമൂല്യങ്ങളുടെയും ധർമ്മീകതയുടെയും പ്രചാരകരും കാവൽ ഭടന്മാരുമായി മത-സമുദായങ്ങൾ മാറുന്നു.

ഇത്തരത്തിൽ നിലപാടെടുത്താൽ രാഷ്ട്രീയരംഗം പരിവർത്തന വിധേയമാകും. രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികൾ ജാതി-മത സമുദായങ്ങൾ നോക്കാതെ നല്ല പൊതുപ്രവർത്തകരെ അധികാര സ്ഥാനങ്ങളിലേയ്ക്കുള്ള സ്ഥാനാർത്ഥികളായി കൊണ്ടുവരാനിടയുണ്ടാകും. രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകർക്കിടയിൽ കൂടുതൽ അർപ്പണബോധവും സത്യസന്ധതയും നീതിനിഷ്ഠയുമുള്ളവരാകാൻ ജാഗ്രത പുലർത്തേണ്ടതും വരും. ഇത് അടിസ്ഥാനപരമായി ഒരു നല്ല രാഷ്ട്രീയ സംസ്കാരം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിന് സഹായകമാകും. കൂടാതെ രാഷ്ട്രീയരംഗം കൂടുതൽ മതനിരപേക്ഷവും സംശുദ്ധവുമായി രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്യും. മതങ്ങൾ ഈ രംഗത്ത് പൊതുനന്മയ്ക്കുവേണ്ടി വ്യക്തമായ ഉറച്ച നിലപാടുകൾ എടുത്താൽ രാഷ്ട്രീയ പൊതുപ്രവർത്തന മേഖലകളെ ഗുണപരമായി സ്വാധീനിക്കും എന്നതിൽ തർക്കമില്ല.

വ്യക്തികളെ മാത്രമല്ല, പാർട്ടികളെയും, മുന്നണികളെയും വിലയിരുത്തുവാനും മതങ്ങൾക്ക് സാധിക്കണം. ഇവിടെ പാർട്ടികളുടെ നയങ്ങളും പ്രവർത്തനവുമാണ് നിരീക്ഷണവിധേയമാക്കേണ്ടത്. മത-സമുദായങ്ങൾ ജനാധിപത്യസംവിധാനത്തിൽ ഇവിടെയാണ് പ്രധാനമായും പങ്ക് വഹിക്കേണ്ടത്. കഴിഞ്ഞ ഭരണത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളെ നിർവ്വീര്യമാക്കിയ ഒരു ഘടകം വൈകല്യമാർന്ന വിദ്യാഭ്യാസ നയമായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാ

സരംഗത്ത് പ്രത്യേകിച്ച് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ അരക്ഷിതത്വം, പ്രതിസന്ധി, അഴമതി സാധ്യത എന്നിവയെല്ലാം നയവൈകല്യം കൊണ്ട് സംഭവിച്ചു. അതായത് ഭരണകൂടത്തിന്റെ നയങ്ങളും ഭരണരംഗത്തെ പ്രകടനവും വിലയിരുത്തുന്നതിന് മതങ്ങളെ ആരും വിലക്കുന്നില്ല. ഭരണകൂടം വികസനോത്സാഹമായ നിലപാടാണോ എടുത്തിരിക്കുന്നത്, ഭരണത്തിൻ കീഴെ ദുർബ്ബലവിഭാഗങ്ങൾക്ക് നീതി ലഭിക്കുന്നുവോ, ഭരണകൂടത്തിന് അഴിമതിക്കെതിരെ ശക്തമായ നിലപാടുവോ, കാര്യശേഷിയുള്ള ഭരണസംവിധാനമാണോ നിലനിൽക്കുന്നത് എന്നിവയെല്ലാം മത-സമുദായങ്ങൾക്ക് അന്വേഷണം നടത്താവുന്ന മേഖലകളാണ്. ഈ വിലയിരുത്തലുകൾ ജനങ്ങളെ അറിയിക്കുക എന്നത് സ്വന്തം ബാധ്യതയായി അവയ്ക്ക് എടുക്കാവുന്നതുമാണ്.

അതുപോലെ പല നിയമസഭാ പാർലമെന്റ് സാമാജികരും വ്യക്തിപരമായി അഴിമതിയിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രരാണെങ്കിലും പാർട്ടി തെറ്റായ നയപരിപാടികളുമായി മുന്നോട്ടുപോകുമ്പോൾ നീതിപൂർവ്വമായ നിലപാടെടുക്കാൻ സാധിക്കുന്നവരല്ല. അതുകൊണ്ട് ഭരണകൂടത്തിന്റെ തെറ്റായ നയങ്ങളെ എതിർക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി ഇത്തരം പാർട്ടി പ്രവർത്തകരുടെയും തോല്പി ഉറപ്പുവരുത്തേതായി മതങ്ങൾ ചിന്തിച്ചാൽ അതിനും പിശകുവില്ല. എങ്കിൽ മാത്രമേ പാർട്ടിയുടെ ദുർനയങ്ങൾക്കെതിരെ പ്രതികരിക്കാൻ പ്രവർത്തകർ തയ്യാറാകൂ. അതുപോലെ പാർട്ടി താല്പര്യങ്ങൾക്കുപരിയായി നിഷ്പക്ഷമായി കാര്യങ്ങൾ പഠിച്ച് നീതിയുടെ പക്ഷംപിടിക്കാൻ കഴിയുന്നവരായിരിക്കണം നിയമസഭാ-പാർലമെന്റ് സാമാജികരെന്ന് നിഷ്കർഷിക്കുവാനും മതപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് സാധിക്കണം.

ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ മതസമുദായ പിൻബലമില്ലാത്തവരെ

പാർട്ടി സ്ഥാനാർത്ഥികളാക്കാനും മന്ത്രിമാരാക്കാനും രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികൾ തയ്യാറാകുന്നില്ല. ഒരാളെ സ്ഥാനാർത്ഥിയോ മന്ത്രിയോ ആക്കുന്നത് അയാളുടെ സമുദായത്തിന്റെ പിന്തുണ സർക്കാരിന് ഉറപ്പാക്കാനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നടപടിക്ക് ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ നീതീകരണവും ഉണ്ട്. വർഗ്ഗീയത നിലനിൽക്കുന്ന സമൂഹത്തിൽ നിലനിൽപ്പിന് ആവശ്യങ്ങളായ തന്ത്രങ്ങളാണ് ഇവയെന്നാണ് ഭാഷ്യം. ഈ പ്രവണതയ്ക്ക് ഒരു മാറ്റമുണ്ടാകാനുള്ള ശ്രമം ഇന്ന് രാഷ്ട്രീയത്തിൽ നടക്കുന്നില്ല. ഇതിനൊരു വ്യതിയാനം വരണമെങ്കിൽ മതപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ തന്നെ ശ്രമിച്ചാലേ നടക്കൂ.

മത-സമുദായകാര്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ മേന്മയുള്ളവരെ സ്ഥാനാർത്ഥികളാക്കാനും ജയിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഭേദപ്പെട്ടവരെ മന്ത്രിമാരുടെ ലിസ്റ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്താനും സാധിക്കാതെ വരുന്നു. ഇത്തരവുമായ മന്ത്രിസഭ രൂപീകരിച്ചപ്പോൾ മത-ജാതി സമുദായങ്ങളുടെ ഇക്വേഷൻ സന്തുലിതമാക്കാൻ കോൺഗ്രസ് പാർട്ടി ഏറെ ഉഷ്ണിക്കിവന്നു. മുസ്ലീംലീഗിൽ നിന്നും കേരള കോൺഗ്രസിൽ നിന്നും ആർ.എസ്.പി.യിൽ നിന്നും മുസ്ലീം-ക്രൈസ്താവംഗങ്ങൾ തന്നെ പൂർണ്ണമായും മന്ത്രിസഭാംഗങ്ങളായപ്പോൾ കോൺഗ്രസിന് ഏകദേശം പൂർണ്ണമായിത്തന്നെ ഹിന്ദു മതവിശ്വാസികൾക്ക് പ്രാതിനിധ്യം നൽകേതായി വന്നു. ഇതൊരു നല്ല പ്രവണതയല്ല. സെക്കുലർ ജനാധിപത്യമൂല്യങ്ങളിൽ വിശ്വാസമുള്ള കോൺഗ്രസ് നൈപുണ്യവും സത്യസന്ധതയുമുള്ളവരെ ഒഴിവാക്കി സമുദായപ്രീണനം നടത്തേണ്ടതുമാണ്. ജാതിമത കാര്യങ്ങൾക്ക് പരിഗണനകൾ നൽകുമ്പോൾ അവയ്ക്ക് പ്രത്യേക താല്പര്യമുള്ളവർ അധികാരക്കസേരകളിൽ എത്തിച്ചേരും. സമുദായങ്ങൾ കുവേിയല്ലല്ലോ മന്ത്രിമാർ നിയമിക്കപ്പെടുന്നത്; നാടിന്റെ ക്ഷേമത്തിനുവേിയല്ലേ?

ആരെ മന്ത്രിയാക്കണമെന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നത് നിയമസഭാസമാജികർ ഉൾപ്പെടുന്ന സമുദായങ്ങളാണ് എന്ന സ്ഥിതിയാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെ ഒരു സഭ ഇന്നയാളെ തങ്ങളുടെ സഭയിൽ നിന്ന് മന്ത്രിസഭയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണം എന്ന് പരസ്യമായി നിർദ്ദേശം കൊടുത്തതായി കണ്ടില്ല. എന്നിട്ടും ഒരു രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയും ഈ ഇടപെടലിൽ പ്രതികരിച്ചുകൊള്ളില്ല. സമുദായങ്ങൾ മന്ത്രിമാരുടെ പേരും വകുപ്പും നിശ്ചയിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിലേക്ക് രാഷ്ട്രീയം മാറിയെന്ന് സൂചന!

സ്വന്തം സഭയിൽ നിന്നോ ജാതിയിൽ നിന്നോ സമുദായത്തിൽ നിന്നോ അഴിമതിക്കാരും സൽപ്പേരില്ലാത്തവരും അധികാര സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അതിനെ പരസ്യമായി എതിർക്കാൻ അയാൾ ഉൾപ്പെടുന്ന മതസമൂഹത്തിന് സാധിക്കണം. കാരണം അയാൾ നടത്തുന്ന അഴിമതിയുടെ കളങ്കം അയാൾ അംഗമായ മതപ്രസ്ഥാനത്തിനും കൂടിയാണ്. സ്വന്തം സമുദായക്കാരെ അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിലെത്തിക്കുമ്പോഴല്ല, നേരെമറിച്ച് നീതിബോധമുള്ളവരെ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ ഏല്പിക്കുന്നതിന് മതങ്ങൾ തയ്യാറാകുമ്പോൾ അതിന് സമൂഹത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട സ്വീകാര്യത ലഭിക്കും. മതനിരപേക്ഷതയ്ക്ക് ഈ നാട്ടിൽ വേരുപിടിക്കുകയും ചെയ്യും.

രാഷ്ട്രീയ രംഗത്ത് പരിചയക്കുറവുള്ള സഭാമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ രാഷ്ട്രീയ ലാക്കുള്ള അത്തായ നേതാക്കന്മാർ ഹൈജാക്ക് ചെയ്യുന്നതായി തോന്നുന്നു. ഇത്തരം നേതാക്കളെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്. അദ്ദേഹം ഭാവിയിൽ രാഷ്ട്രീയരംഗത്ത് പ്രവർത്തിക്കാൻ ഇടംകൊടുക്കാനുള്ള കരുനീക്കങ്ങളാണ് ഇവിടെ നടക്കുന്നതെന്ന് തിരിച്ചറിയണം. ഇത് ആത്മീയ-വൈദിക നേതൃത്വവും വിശ്വാസസമൂഹവും മനിലാക്കേട്ട്.

എന്നാൽ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ

സഭാശുശ്രൂഷയിൽ

ര് പതിറ്റാകൾ - 14

ഡോ. തോമസ് അത്താനാസ്യോസ്

ഞാൻ മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനത്ത് അവരോധിക്കപ്പെട്ട ശേഷം ഏറെ അദ്ധ്വാനിച്ചതും സമയം ചെലവഴിച്ച തും പല സ്ഥാപനങ്ങളും തുടങ്ങുന്നതിനും അവ വളർത്തിയെടുക്കുന്നതിനുമാണ്. സഭകൾ സ്ഥാപനവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് ആക്ഷേപം ഉയരുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ എന്റെ ഈ നടപടിക്ക് നീതീകരണം ഉഭാ എന്നതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ തുടർച്ചയായി അന്വേഷണം നടത്താറു്. സമൂഹത്തോടുള്ള സഭയുടെ ബാധ്യതകൾ വിസ്മരിക്കുവാനോ ജീവിക്കുന്ന ചുറ്റുപാടിനെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു നേരെ കണ്ണടയ്ക്കുവാനോ ഉത്തരവാദിത്തബോധമുള്ള ഒരു സഭാധ്യക്ഷന് ആവില്ല എന്നതാണ് എന്റെ ചിന്ത. അതുകൊണ്ട് ചില ആവശ്യങ്ങളുടെയും പ്രശ്നങ്ങളുടെയും പരിഹാരത്തിന് സ്ഥാപനങ്ങളുടെ സൃഷ്ടി ആവശ്യമായി വരുന്നു. സഭാശുശ്രൂഷ കാര്യക്ഷമവും അർത്ഥവത്തുമായി നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് സ്ഥാപനങ്ങളുടെ നിർമ്മിതി പലപ്പോഴും അനി

വാര്യമായിത്തീരുന്നു. അതായത് സഭാശുശ്രൂഷയ്ക്ക് സഹായകമായ സംരംഭങ്ങൾ ആരംഭിക്കുകയും അവ നീതിപൂർവ്വമായും നിയോഗബോധത്തോടെയും നടത്തുകയും ചെയ്യുക എന്നത് സഭയുടെ അടിസ്ഥാനദൗത്യ നിർവ്വഹണത്തിന് അന്യമായ കാര്യമല്ല. എന്നാൽ ഇതിന് ഉതകാത്ത സ്ഥാപനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിന് നീതീകരണമില്ല. ക്രിസ്തീയസഭകൾ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളും ആതുരലയങ്ങളും കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ സേവനതാല്പര്യത്തോടെ ഉാക്കിയതാണ് കേരളത്തിലെ സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക-ആരോഗ്യ പരിപാലനരംഗത്തെ വളർച്ചയ്ക്ക് നിദാനമായത് എന്നത് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു വസ്തുതയാണ്.

ഞാൻ കനാട് ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ചുമതലയേറ്റ് മുവാറ്റുപുഴയിൽ താമസം തുടങ്ങിയ കാലത്ത് ആ സ്ഥാന മന്ദിരം വേത്ര അറ്റകുറ്റപ്പണിയൊന്നും നടന്ന അവസ്ഥയിലല്ലായിരുന്നു. അരമനപ്പള്ളി

യുടെ സ്ഥിതിയും വ്യത്യസ്തമല്ലായിരുന്നു. ചുറ്റുമതിലുകളെല്ലാം ഇടിഞ്ഞുപൊളിഞ്ഞിരുന്നു. സമീപ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള കന്നുകാലികളും ആടുകളുമെല്ലാം അരമന പരിസരം സ്വന്തം സാമ്രാജ്യമാക്കി സ്വൈര്യമായി കയറിയിറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കാടുവളർന്ന് നാലുഭാഗത്തു നിന്ന് പള്ളിമുറ്റത്തേക്ക് മത്സരിച്ച കയ്യേറ്റം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇവിടെ താമസിച്ചിരുന്ന ശ്രേഷ്ഠകാതോലിക്കാബാവ ഏറെക്കാലമായി ശാരീരിക അസ്വസ്ഥതയും സഹമെത്രാന്മാർ പലരിൽ നിന്ന് മാനസിക പീഡയും അനുഭവിച്ച് കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്നതുകൊണ്ട്, അരമനയുടെ സംരക്ഷണത്തിനൊന്നും ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചിരുന്നില്ല.

അരമനപ്പുരയിടം ഏകദേശം മൂന്നേക്കർ വിസ്തീർണ്ണമുള്ള സ്ഥലമാണ്. ഒരു കൊച്ചു ദേവാലയവും, അരമനയും, ചെറിയൊരു തികയും മാത്രമായിരുന്നു കെട്ടിടങ്ങളായി ഉായിരുന്നത്. ബാക്കിയുള്ള സ്ഥലത്ത് കൃഷി-നിർമ്മാണ-വികസന പ്രവർത്തനങ്ങളൊന്നും തന്നെ നടന്നിരുന്നില്ല. അവിടവിടെയായി നിന്നിരുന്ന ചില കൊന്നത്തെങ്ങുകൾ മാത്രമാണ് ആദായ വൃക്ഷങ്ങളായി ഉായിരുന്നത്. അതിൽ പലതിന്റെയും മ ഇതിനോടകം നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. വല്ല കള്ളന്മാരും രാത്രികാലങ്ങളിൽ ഇത്തരം തെങ്ങുകളിൽ കയറി മോഷണശ്രമം നടത്തിയാൽ മയില്ലാത്തതിനാൽ പിടിവിട്ട് താഴെ വീണ് പരിക്കുപറ്റിയാൽ അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം കൂടി ഏറ്റെടുക്കേണ്ടി വരുമോ എന്ന ഭയത്തോടെയാണ് ഞാൻ പലപ്പോഴും ഉറങ്ങാൻ കിടന്നിരുന്നത്. തിരക്കൊഴിയുമ്പോൾ അരമനപ്പള്ളിയുടെ കിഴക്കുഭാഗത്തുള്ള കുന്നിൻ

ഗുണനിലവാരവും സമർപ്പണവും ഉള്ളതും സമൂഹത്തോട് പ്രതിബദ്ധതയുള്ളതുമായ നേതൃത്വനിരയെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ മതപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും സാധിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. രാഷ്ട്രീയത്തിൽ താല്പര്യവും നേതൃഗുണവും മുഖ്യബോധവുമുള്ള ചെറുപ്പക്കാരെ കെത്തി അവർക്ക് ജാതി-മത പരിഗണനകൾ കൂടാതെ പരിശീലനം നൽകുവാനും ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരാനും സഭയ്ക്കും സമുദായത്തിനും സാധിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. സംശുദ്ധമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ സംസ്കാരം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നിർണ്ണായക പങ്ക് വഹിക്കുവാനും മതങ്ങൾക്ക് സാധിക്കും. അതല്ലാതെ സീറ്റിന്

വിലപേശലും സമുദായാംഗങ്ങളുടെ സ്ഥാനാർത്ഥിത്വം ഉറപ്പാക്കലും സ്വന്തം സമുദായത്തിലെ അംഗങ്ങൾ അഴിമതിക്കാരാണെങ്കിൽ പേരും മന്ത്രിസഭയിൽ ബർത്ത് ശരിപ്പെടുത്തലും ഒന്നുമല്ല മതങ്ങളുടെ താല്പര്യം. ഇതിനു വിരുദ്ധമായ നിലപാടുകളാണ് മതപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നതെങ്കിൽ ഒരിക്കലും സെക്യൂലറിസം ഈ നാട്ടിൽ വേരുപിടിക്കുകയില്ല. ജനാധിപത്യം യാഥാർത്ഥ്യമാവുകയുമില്ല. ആരോഗ്യമുള്ള ഒരു ജനാധിപത്യസംവിധാനം ഈ നാട്ടിൽ രൂപപ്പെടണമെങ്കിൽ വർഗ്ഗീയതയിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ സമൂഹം സ്വതന്ത്രമായാലേ

ചെരുവിൽ കയറി പടിഞ്ഞാറോട്ട് തിരിഞ്ഞ് തലയ്ക്ക് കയ്യുംകൊടുത്ത് ദീർഘസമയം ചിന്താവിഷ്കരമായി ഇരിക്കുന്നത് എന്റെയൊരു ശീലമായിത്തീർന്നിരുന്നു. ഇതെല്ലാം എങ്ങനെയൊന്ന് ശരിപ്പെടുത്തിയെടുക്കാം എന്ന ചിന്തയാണ് എന്നെ അലട്ടിയിരുന്നത്. എന്തുചെയ്യണം, എവിടെ തുടങ്ങണം, ആർ സഹായിക്കാൻ, ഇങ്ങനെയോട് എന്റെ അന്വേഷണവും, ആത്മഗതവും, ഉൽകണ്ഠയുംമെല്ലാം. ഇരുട്ട് പരക്കുമ്പോഴാണ് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാമെന്നുറച്ച് എഴുന്നേറ്റ് അരമനയിലേയ്ക്ക് പേരാറാറായിരുന്നത്.

അരമനയുടെ സ്ഥാനം എം.സി. റോഡിനോടു ചേർന്ന് മൂവാറ്റുപുഴ പട്ടണത്തിന്റെ ഹൃദയഭാഗത്തുതന്നെ. വളരെ വിലപിടിപ്പുള്ള ഒരു ഭൂമിയാണിത്. പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യദശകത്തിൽ അന്നത്തെ കനാട് ഇടവകയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്ത മുറിമറ്റത്തിൽ തിരുമേനിയാണ് ഈ സ്ഥലം സഭയ്ക്കുവേണ്ടി സമ്പാദിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീർഘദൃഷ്ടി ഈ നടപടിയിൽ പ്രകടമായിരുന്നു. ഈ ഭദ്രാസനത്തിൽ ഏത് പള്ളിയിലും റോഡുമാർഗ്ഗം ചെന്നെത്തുന്നതിന് ഇതിലേറെ സൗകര്യപ്രദമായ ഒരു സ്ഥലം ഇല്ല. അതുപോലെ തന്നെ തിരുവനന്തപുരം മുതൽ അങ്കമാലി വരെ കേരളത്തിലെ പ്രധാന പട്ടണങ്ങളെ ബന്ധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്ന എം.സി. റോഡിനോടു ചേർന്ന് സ്ഥലം വാങ്ങിയത് വളരെ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ ഒരു നടപടിയാണിത്. കനാട് ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ആസ്ഥാനം ഇവിടെ ഉറപ്പാക്കണം എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണക്കുകൂട്ടൽ. എന്നാൽ വാർദ്ധക്യത്തിൽ എത്തിയ അദ്ദേഹത്തിന് ഇവിടെ എന്തെങ്കിലും തുടങ്ങിവയ്ക്കാനായില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം ഈ ഭദ്രാസനത്തിന്റേതായ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്ത ഏറ്റെടുത്തതായ്ക്ക് ഉായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് സമീപവാസികളുടെ കയ്യേറ്റത്തിന് വിധേയമായി വേഗം പരിചരണ

മൊന്നും കിട്ടാതെ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട നിലയിലായിരുന്നു ഈ ഭൂമി. 1927 ൽ ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത വാഴിക്കപ്പെട്ട് ഭദ്രാസനച്ചുമതല ഏറ്റെടുത്തു. കുറെ കാലത്തേയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയും ഇവിടെ പതിഞ്ഞില്ല. 1930 കളുടെ മധ്യത്തിൽ മൂവാറ്റുപുഴയിൽ അന്നായിരുന്ന സഭാംഗങ്ങൾ പൂക്കുന്നേൽ അവിരാ പൗലോസ് അച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇവിടെ ഒരു ദേവാലയനിർമ്മാണത്തിന് ശ്രമം നടത്തി. തലഫലമായി 1937 ൽ ഒരു കൊച്ചുപള്ളി ഇവിടെ പണി പൂർത്തിയാക്കി. ജോലിക്കും കച്ചവടത്തിനുമായി പട്ടണത്തിൽ എത്തിയവരായിരുന്നു ആദ്യകാല വിശ്വാസസമൂഹം. 1941 ൽ തീമോത്തിയോസ് തിരുമേനി സെയ്ന്റ് തോമസ് കത്തീഡ്രൽ എന്നപേരിൽ നാമകരണം ചെയ്ത് ഈ ദേവാലയത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠാ കർമ്മം നടത്തി. പള്ളിയുടെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറുഭാഗത്ത് എം.സി. റോഡിനോടു ചേർന്ന് ലളിതമായ ഒരു താമസസൗകര്യം ഉറപ്പാക്കി തിരുമേനി അവിടെ പാർക്കുവാനും ആരംഭിച്ചു.

ഭിന്നിച്ചു നിന്നിരുന്ന മലങ്കരസഭയുടെ ഐക്യം ലക്ഷ്യമാക്കി നടത്തിയ ആലുവ വട്ടമേശ സമ്മേളനം പൊളിഞ്ഞതോടെ സഭയുടെ പൊതുവായ ഒരു ഐക്യസാധ്യതയിൽ വിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെട്ട് തീമോത്തിയോസ് തിരുമേനി തന്റെ ഭദ്രാസനത്തെ കാതോലിക്കേറ്റുമായി യോജിപ്പിക്കുന്നതിന് ആലോചിച്ചു. 1943 ൽ മൂവാറ്റുപുഴ അരമന ചാപ്പലിൽ ചേർന്ന കനാട് ഭദ്രാസനപള്ളി പ്രതിപുരുഷ യോഗം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ നീക്കത്തിന് പിന്തുണ നൽകി. എന്നാൽ ലഭിച്ച പിന്തുണ പ്രയോഗത്തിലാക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചില്ല. ഐക്യത്തിന് യോഗത്തിൽ വച്ച് സഹകരണം അറിയിച്ച പ്രതിനിധികൾ ഓരോരുത്തരായി പിന്നോട്ടുമാറി. പള്ളികൾ ഓരോന്നായി അദ്ദേഹത്തെ കൈവെടിഞ്ഞു. തിരുമേനി ഏകദേശം ഭദ്രാസനത്തിൽ ഒറ്റപ്പെട്ട

നിലയിലായി. കാതോലിക്കേറ്റിൽ നിന്ന് കിട്ടിക്കൊടുക്കുന്ന ഭക്ഷണത്തിനുള്ള സാധനങ്ങളും നേരിയ സാമ്പത്തിക സഹായങ്ങളും ആയിരുന്നു ഈ സമയത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന വരുമാനം. തിരുമേനിയോട് ആത്മാർത്ഥത പുലർത്തിയിരുന്ന ചുരുക്കം ചില വ്യക്തികളും അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചിരുന്നു. സാമ്പത്തിക തെരുക്കവും തന്റെ നേതൃത്വം അംഗീകരിച്ചിരുന്ന ഭദ്രാസന സമൂഹത്തിൽ നിന്നുള്ള തന്റെ ഒറ്റപ്പെടലും അദ്ദേഹത്തെ ശരിക്കും ഒരു പ്രതിസന്ധിയിലെത്തിച്ചു. മലങ്കരസഭ വിട്ട് കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർന്നാലോ എന്നുപോലും ഒരു ഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം ഗൗരവമായി ചിന്തിച്ചിരുന്നതായിട്ടാണ് അദ്ദേഹത്തോട് അടുപ്പമായിരുന്നവരിൽ നിന്ന് അറിയുന്നത്. കഴിഞ്ഞുകൂടുവാൻ കഷ്ടിച്ച് ലഭിക്കുന്ന ഭൗതിക വിഭവങ്ങൾ കൊമാത്രം കഴിവും പ്രവർത്തനശേഷിയും ഉള്ള അദ്ദേഹത്തിന് തൃപ്തനായി കഴിയുവാൻ സാധിക്കുക എത്ര പ്രയാസമായിരുന്നിരിക്കണം എന്ന് ചിന്തിക്കാവുന്നതാണ്. ഭക്ഷണത്തിനും ഉപജീവനത്തിനുമുള്ള വക ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും അല്ലെല്ലോ സഭാശുശ്രൂഷയെപ്പറ്റി ചിന്തയുള്ള ഒരാൾ മെത്രാനാകുന്നത്. ഐക്യത്തെപ്രതി നിലപാടെടുത്തതോടെ പൂർണ്ണമായും തന്നെ ഈ ഭദ്രാസനത്തിൽ വേരുകൾ പറിഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിന് എപ്പിസ്കോപ്പൽ ശുശ്രൂഷകൾ നിവർത്തിക്കുന്നതിന് ഒഴിവുവന്ന മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു ഭദ്രാസന ഇടവകയുടെ സ്ഥിരം ചുമതല നൽകുവാൻ സഭാധികാരികൾ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. ഈ അവഗണനയിൽ നീകാലം കഴിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഐക്യോന്മുഖത്തിന്റെ തീവ്രത മനിലാക്കുവാൻ അധികം ആരും ഉായിരുന്നില്ല. ഇത് തന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് മറ്റൊരുവിടെയെങ്കിലും ഇടം തേടേണ്ടതുപോ എന്നതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കാൻ പ്രേരണ നൽകിയെങ്കിൽ അതിൽ അന്യമില്ലാത്തേല്ല.

എങ്കിലും മലങ്കരസഭയോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹം തന്നെ വിജയിച്ചു. സഭയുടെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ആരാധനാക്രമങ്ങളുടെ തർജ്ജമ നിർവ്വഹിച്ചും വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അഭ്യസനം നൽകിയും സഭയോടുള്ള പൂർണ്ണ വിശ്വസ്തതയിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹം തന്റെ പരിമിതമായ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിൽ ഇവിടെ കഴിഞ്ഞുകൂടി.

1958-ൽ സഭാ യോജിപ്പായ തോടെ ഒരു കാലത്ത് പിൻവലിഞ്ഞവർ പലരും സഹായഹസ്തവുമായി മുന്നോട്ടുവന്നു. അതോടെ തന്റെ കിടപ്പാടം ഒന്ന് ഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി ഇന്നു കാണുന്ന അരമനക്കെട്ടിടത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടം പൂർത്തിയാക്കി സഭയെ കൃത്തിന്റെയും സഭാമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ പരസ്പര സഹായത്തിന്റെയും സ്മരണയ്ക്കായി പുതിയ അരമന പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. 1964 ൽ തീരോത്തിയോസ് തിരുമേനിക്കാതോലിക്ക സ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തപ്പെടുകയും പൗലോസ് മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനി മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ കനാട് ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഏക മെത്രാപ്പോലീത്തയായി അവരോധിക്കപ്പെട്ട് മുവാറ്റുപുഴ അരമനയിൽ താമസമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അരമനയുടെ രാംഘട്ടത്തിന്റെ നിർമ്മാണം പൂർത്തിയാക്കി. കോലഞ്ചേരി സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളേജ്, മെഡിക്കൽ മിഷൻ ആശുപത്രി എന്നീ സ്ഥാപനങ്ങളെല്ലാം ഈ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽ ഉയർന്നുവന്നതും ഈ സമാധാന കാലഘട്ടത്തിൽത്തന്നെയാണെന്നു.

മലങ്കരസഭയിൽ 1970 കളുടെ ആരംഭത്തിൽ രൂപം പ്രാപിച്ച പീളർപ്പ് 1975 ൽ ഏകദേശം പൂർത്തിയായി. ഈ വിഭജനത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ കനാട് ഭദ്രാസനം പങ്കുചേരാതെ മാറിനിന്നെങ്കിലും പിന്നീട് നിലപാട് മാറ്റി. 1958 നു മുൻപ

ുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ പൊതുവേ ഇവിടെ പാത്രിയർക്കീസു കക്ഷി ശക്തമായി നിന്നതിനാൽ ഈ പീളർപ്പിലും ജനങ്ങളിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും ആ പക്ഷത്തേക്ക് ചാഞ്ഞു. വൈദികരിലും ഒരു വലിയ പങ്ക് പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയോട് ആഭിമുഖ്യം പുലർത്തി. ആ സാഹചര്യത്തിൽ മുൻകാലത്ത് പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടിരുന്ന പീലക്സിനോസ് തിരുമേനി ആദ്യമൊന്നു മടിച്ചു നിന്നെങ്കിലും പിന്നീട് ആ ഭാഗത്തുതന്നെ നിലയുറപ്പിച്ചു. 1975 ൽ അദ്ദേഹം പാത്രിയർക്കീസ് അനുകൂലവിഭാഗത്തിന്റെ കാതോലിക്കയായി അവരോധിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ മുവാറ്റുപുഴ അരമന ആ കക്ഷിയുടെ തലസ്ഥാനവും ശ്രേഷ്ഠ കാതോലിക്കാബാവയുടെ ആസ്ഥാന മന്ദിരവുമായിത്തീർന്നു. സംഘർഷഭരിതമായ നാളുകളായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭാഭരണകാലഘട്ടം. അതുകൊണ്ട് അരമന സംവിധാനത്തിന്റെ വികസനത്തിനൊന്നും പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ആയില്ല.

1990 മെയ് മാസം 3-ാം തീയതി അരമനയുടെ തെക്കുവശത്ത് എം.സി.റോഡിനോട് ചേർന്നുള്ള സ്ഥലം തെളിച്ചെടുത്തായിരുന്നു എന്റെ സ്ഥാനാരോഹണത്തിന് വേദി സൃഷ്ടിച്ചത്. എന്റെ മെത്രാൻവാഴ്ച കഴിഞ്ഞ് വൈകാതെ തന്നെ പന്തലിട്ടിരുന്ന സ്ഥലത്ത് വീും കാട് വളരുവാൻ തുടങ്ങി. ഇതെന്നെ അസ്വസ്ഥനാക്കി. റോഡിലൂടെ പേടാകുന്നവർക്ക് മറ്റുള്ളവരുടെ ശ്രദ്ധ പതിയാതെ മലമൂത്ര വിസർജ്ജന കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹണം നടത്താവുന്ന ഇടമായിത്തീർന്നു. ഇത് ഒരു ജീവകാരുണ്യപ്രവർത്തനമായി പരിഗണിക്കാമെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും ഇത് മാത്രമായിരുന്നു സ്ഥലം കൊള്ള ഏക ഉപയോഗം. അതുകൊണ്ട് ഈ സ്ഥലം എന്തെങ്കിലും കുറെക്കൂടി ഭേദപ്പെട്ട രീതിയിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുള്ള സാധ്യത ആരാഞ്ഞു. വ്യാപാരമന്ദിരംപോലെ എന്തെ

ങ്കിലും വരുമാനം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാപനമാക്കി ഭദ്രാസനത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് സാമ്പത്തിക സഹായമേകാൻ കഴിയുമോ എന്നായിരുന്നു എന്റെ ചിന്ത.

ആദ്യമായി അരമനയുടെ മുമ്പിൽ അവഗണിക്കപ്പെട്ട നിലയിലായിരുന്ന താമരക്കുളം നന്നാക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഇടവകയിലെ ചെറുപ്പക്കാരായ കുറച്ചുപേരുടെ സഹകരണത്തോടെ ചുറ്റുമതിൽ കെട്ടി അത് മനോഹരമാക്കി. അരമന മുറ്റത്ത് കാലങ്ങൾക്കുശേഷം ഈ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനം ഒരു വ്യതിയാനത്തിന് നാദിയായി മാറി. പിന്നീട് നിലമ്പൂർ നിന്നും നിക്കോളാ വോസ് തിരുമേനിയുടെ സഹോദരൻ അഡ്വ. പി.ജി. മാത്യു തന്നയച്ച കുറെ തേക്കിൻതൈകൾ പള്ളിയുടെ കിഴക്കുവശത്തുള്ള സ്ഥലത്ത് വച്ചുപിടിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ കുപ്പ് തേക്കിന്റെ തൈകൾ ആയിരുന്നതിനാൽ ചെറുതായി (ഈ പദം കേരളത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും അശ്ശീലവാക്കായി ഉപയോഗിക്കുന്നോ എന്നറിയില്ല. മേൽ മണ്ണ് നഷ്ടപ്പെട്ട് അവശേഷിക്കുന്ന ചുവന്ന മണ്ണും ചരലും ചേർന്ന ഭൂമിയെയാണ് ഈ വാക്കുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ചത്) തീർന്നിരുന്ന സ്ഥലത്ത് വേത്രവളർച്ച കിട്ടിയില്ല. പിന്നീട് വീട്ടിൽ നിന്നും ഞാൻ കുറെ മഹാഗണിയുടെ തൈകൾ കൊടുവന്ന് കൂടെയായിരുന്ന ശൈശ്വശാസ്ത്രജ്ഞരുടെയും ഇടവകയിലെ കൊച്ചു കന്യാകുമാരി അരമനയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ബിജുവിന്റെയും സഹകരണത്തോടെ നട്ടു. തൈകൾ വലുതായി വിൽക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് ലഭിക്കാവുന്ന സാമ്പത്തിക നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള മോഹനവാഗ്ദാനങ്ങൾ നൽകി പ്രലോഭിപ്പിച്ചായിരുന്നു അവരുടെ സഹകരണം നേടിയത്. ഇന്ന് അരമന പുരയിടത്തിൽ ഇടതുർന്ന് നിൽക്കുന്ന മഹാഗണി, തേക്കുമരങ്ങളുടെ ഉല്പത്തി അങ്ങനെയാണെന്നു.

എം.സി.റോഡിനോട് ചേർന്ന് മുൻപ് പരാമർശിച്ച സ്ഥലത്ത് ഒരു വ്യാപാരസമുച്ചയം നിർമ്മിക്കുവാന

ും അതുവഴി സാമ്പത്തിക കാര്യത്തിൽ ഒരു പരിധിവരെ സ്വയം പര്യാപ്തത കൈവരിക്കുവാനുമായിരുന്നു അടുത്ത ശ്രമം. വ്യാപാര-കൃഷി സംരംഭങ്ങൾ വഴി സഭയുടെ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിന് വേിവരുന്ന സാമ്പത്തിക ബാധ്യതയ്ക്ക് പരിഹാരം കണ്ടെത്തുവാൻ സാധിക്കണമെന്നും ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പേരിൽ കച്ചവടം നടത്തി സമ്പത്ത് സൃഷ്ടിക്കുന്ന രീതി അധർമ്മം എന്നുമാണ് എന്റെ നീതിബോധം എനിക്കു തന്ന ചിന്ത. കൂടാതെ നഗരമദ്ധ്യത്തിൽ ഒന്നാന്തരം ഭൂമി കാടുപിടിച്ചു കിടക്കുവാൻ അനുവദിച്ചതിലുള്ള അപമാനത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപെടുകയും ചെയ്യാമല്ലോ എന്ന് കരുതി. നിർമ്മാണപ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചപ്പോഴേയ്ക്കും അന്ന് എതിർപാളയത്തിലായിരുന്ന (ഇന്ന് എന്റെ സ്വന്തം സഹോദരൻ) മാത്യൂസ് മാർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനി കെട്ടിടം പണി തടയാൻ കോടതിയിൽ അഭയപ്പെട്ടു. ഭൂമിവികസനത്തിന് ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അതിനെ തടയുത്തേണ്ടില്ല എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വക്കീലിന്റെ ഉപദേശം ചെവികൊള്ളാതെയായിരുന്നു ഈ നീക്കം. പ്രത്യേകം തൊഴിലൊന്നും ഇല്ലാതെയിരുന്ന ഏതോ വിശ്വാസികളെ സംഘടിപ്പിച്ചായിരുന്നു കേട് കൊടുത്തത്. അതുകൊണ്ട് സാങ്കേതികമായി പഠനത്താൽ തിരുമേനിക്ക് ഇതിൽ പങ്കൊന്നുമായിരുന്നില്ല. സ്വയമായി മാന്ത്രിയാൽ പൊള്ളും എന്നറിയാമെന്നിടത്ത് കയ്യിടാൻ ഏതെങ്കിലും കുട്ടിക്കുരങ്ങുകളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക എന്ന സ്ഥിരം പതിവ് ഇവിടെയും പ്രയോഗിച്ചുവെന്നു മാത്രം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭദ്രാസനമാസികയിൽ വരുന്ന ചില വികടരചനകൾക്കുവേണ്ടി മേൽപ്പറഞ്ഞ ഇനത്തെയാണല്ലോ ഇന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ആത്മാഭിമാനമില്ലാത്തവർ ഇന്നും ധാരാളം ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഏത് വേഷവും കെട്ടാൻ ആളെ കിട്ടും. സഹതാപം അർഹിക്കുന്ന ഇത്തരം

ക്കാരെ പരിഹസിക്കുന്നത് എന്റെ ശീലമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അതവിടെ നൽകട്ടെ. സ്വാഭാവാം ജനിതകമാണ്. അത് മാറ്റാൻ പ്രയാസം. സംസ്കാരമാകട്ടെ ആർജ്ജിതമാണ്. അത് മാറണമെങ്കിൽ സത്ബുദ്ധിയും നല്ല സുഹൃത്വലയവും ഉറപ്പാക്കണം.

തർക്കഭൂമിയിൽ എന്തിന് ധന നിക്ഷേപം നടത്തി കെട്ടിടം പണിയണം എന്നായിരുന്നു എന്റെ കൂടെയുള്ളവരുടെ വാദം. ഞാൻ അവരോട് വി യോജിച്ചു. നാം ഇത്രയും വിലകൂടിയ ഭൂമി തരിശായി ഇട്ടുകൂടാ. ഇത് പ്രത്യുല്പാദനപരമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തണം. വ്യവഹാരത്തിൽ കെട്ടിടം സേവേറിയോസ് തിരുമേനിക്ക് കിട്ടണം എന്ന് വിധിയുറപ്പാക്കാൻ അത് അദ്ദേഹം എടുക്കട്ടെ. അദ്ദേഹത്തിന് അങ്ങനെയെങ്കിലും ഒരു സന്തോഷമാക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കുമല്ലോ എന്നായിരുന്നു എന്റെ പക്ഷം. ഏതായാലും കെട്ടിടം പണി തടയാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കേട് കോടതി തള്ളി. കെട്ടിട നിർമ്മാണം ഘട്ടംഘട്ടമായി പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു. കെട്ടിടം പണി തടയാനാകാത്തതിലും പണിത കെട്ടിടം സ്വന്തമാക്കാൻ സാധിക്കാത്തതിലും അദ്ദേഹത്തിന് വ്യഥയുണ്ടായിരുന്നെന്ന് അത് ഉറപ്പാക്കണമെന്ന് ഞാൻ മനഃപൂർവ്വം ചിന്തിച്ച് ചെയ്തതല്ല എന്ന് സ്നേഹപൂർവ്വം അറിയിക്കട്ടെ.

ഏതായാലും ഇന്ന് ഏകദേശം മുപ്പതിനായിരം ചതുരശ്രഅടി വിസ്താരവും മൂന്നുകോടി രൂപ വിലമതിപ്പുമുള്ള കെട്ടിട സമുച്ചയം പൂർത്തിയാക്കുവാൻ ഇരുവശങ്ങളിൽ നിന്നുമായ നിയമ-ബലപ്രയോഗ കസർത്തുകളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ സാധിച്ചത് ദൈവത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക പരിപാലനമായി ഞാൻ കാണുന്നു. നവ പാത്രീയർക്കീസ് കക്ഷിക്കാർ അവരുടെ സ്വാഭാവികമായ അക്രമ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ ഇവിടെ ഒന്നും നേടുകയില്ല എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞുവെന്ന് തോന്നുന്നു. ഏതായാലും സഹോദരമെത്രാപ്പോ

ലീത്ത ഞാൻ സഭാഭരണഘടന സ്വീകരിച്ച ശേഷവും കേസുകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ വ്യാപൃതനായിരുന്നു. ഈ കേസുകൾ ഒന്നുംതന്നെ പിൻവലിച്ചിട്ടില്ലായെങ്കിലും അവ ഇനി നേട്ടമാക്കുകയില്ല എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞതുകൊണ്ടാണ് കുറെകാലമായി ഈ കേസുകളൊന്നും കൂടിയില്ലാത്തതായി അറിയുന്നില്ല.

കെട്ടിടത്തിന്റെ ഒന്നാം നിലയിൽ കടമുറികൾ, രാം നിലയിൽ ബാങ്ക്-ഓഫീസുകൾ, മൂന്നാംനിലയിൽ ഭക്ഷണ-സമ്മേളന ഹാളുകൾ എന്നിങ്ങനെയാണ് പണി തീർത്തിരിക്കുന്നത്. ഏതായാലും സമയത്ത് ഇതിന്റെ നിർമ്മാണം പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട് മുൻകാലത്ത് സഭാഭരണത്തിന് നിലപാടെടുത്ത തീരുമാനങ്ങളോട് തിരുമേനിക്കുറായ സാമ്പത്തിക തെരുക്കത്തിന്റെ തീവ്രത ദൈവസഹായത്താൽ എനിക്ക് അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നില്ല. കെട്ടിടം പണിയുടെ കടബാധ്യത ഇതുവരെയും തീർന്നില്ല എങ്കിലും ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ഭരണനിർവ്വഹണത്തിനും ശുശ്രൂഷാ സംവിധാനത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിനും ആവശ്യമായ സാമ്പത്തിക സുരക്ഷിതത്വം ഏറ്റെടുക്കുവാൻ സാധിച്ചു.

ഈ ആസ്ഥാനവും സ്ഥലവും നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയതിനെപ്പറ്റി പുതുതായി രൂപം കൊണ്ട പാത്രീയർക്കീസ് കക്ഷി ഇന്നും വിലപിച്ചുകേൾക്കാൻ ഇതിന്റെ ആവശ്യം ഉണ്ട് എന്ന് തോന്നുന്നു. ഈ സ്ഥലം മുറിമറ്റത്തിൽ തിരുമേനി മലങ്കരസഭയ്ക്കുവേണ്ടി സമ്പാദിച്ചതാണ്. ഇവിടെ നടന്ന നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വലിയപങ്കും ഞാൻ ചുമതലയേറ്റതിൽ

ബുള്ളറ്റിൻ വരിസംഖ്യ നിരക്ക്	
2 വർഷത്തേക്ക്	- 100 രൂ.
ആയുഷ്കാലം	- 1000 രൂ.
വിദേശത്ത്	- 4000 രൂ. (100 ഡോളർ)
വരിസംഖ്യാ കാലാവധി തീർന്നവർ പുതുക്കുക.	

പിന്നെയാണ് നടന്നത്. ബാക്കിയുള്ള വികസന നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങൾ ഔഗേൻ തിരുമേനിയും, സമാധാനകാലത്ത് പീലക്സിനേട് തിരുമേനിയും നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് വസ്തുവിന്റെ പേരിലോ അധ്വാനത്തിന്റെ പേരിലോ ഈ സ്ഥലത്ത് ഒരു പാത്രീയർക്കീസ് വിഭാഗബന്ധം ഇല്ലായെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നത് നല്ലതായിരിക്കും.

അരമനപ്പള്ളിയിൽ സ്ഥിരമായി വൈദികർ ചുമതലയേറ്റതോടെ അതിന്റെ പുരോഗതിയും ആരംഭിച്ചു. പള്ളിയുടെ മദ്ബഹായും പൂമുഖവും സന്ദേശകൾ കെട്ടിടവും പണിതീർന്നിട്ട് അധികം കാലമായില്ല. സജി തോമസ് അച്ചൻ, എ. ടി. എബ്രാഹാം അച്ചൻ, കാഞ്ഞിരംപാറ മാത്യൂസ് അച്ചൻ എന്നിവരുടെ സേവനകാലത്താണ് നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങൾ മിക്കവാറും നടന്നത്. സെമിത്തേരിയിൽ ഒരു ചാപ്പലും പണി പൂർത്തിയാക്കി. പള്ളി ചെറുതായതിനാൽ ആരാധനയ്ക്ക് തിരക്കൊഴിവാക്കുവാനും ഇടവകാംഗങ്ങളുടെ സൗകര്യത്തെപ്രതിയും ഞായറാഴ്ചകളിൽ പ്രാവശ്യം കുർബ്ബാന നടത്തുന്നതിനുള്ള ക്രമീകരണവും ചെയ്തു. അരമനപ്പള്ളിയിൽ ഇടവകക്കാരുടെ അംഗസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചതിനാലും പള്ളിയുടെ ജീർണ്ണാവസ്ഥ പരിഗണിച്ചും കാലത്തിന് അനുസൃതമായ ഒരു ദേവാലയം നിർമ്മിക്കണം എന്ന ആവശ്യം ഇടവകാംഗങ്ങളിൽ നിന്നായി. അത് പരിഗണിച്ച് അർമീനിയൻ കാതോലിക്കോസ് ആരാം ഒന്നാമൻ ബാവ ട്രോസന ആസ്ഥാനം സന്ദർശിച്ച സമയത്ത് പുതിയ പള്ളിക്ക് ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തി. മനോഹരമായ ഒരു പുതിയ ദേവാലയം നിർമ്മിക്കുന്നതിന്റെ ശ്രമത്തിലാണ് ഇടവകാംഗങ്ങൾ. ഇതിനോടകം അരമനപ്പള്ളിയുടെ ചുറ്റുമതിൽ പണിതീർത്തു. ഷോപ്പിംഗ് കോംപ്ലക്സും അരമനയും വേർതിരിക്കുന്ന 220 അടി നീളവും 22 അടി ഉയരവുമുള്ള സംരക്ഷണഭി

ത്തിയും പണിതു തീർത്തു. അരമനയുടെ അറ്റകുറ്റപ്പണികളും ചെയ്ത് വാസയോഗ്യമാക്കിത്തീർത്തു. ട്രോസന ഓഫീസ് അരമനയിൽ നിന്ന് ഷോപ്പിംഗ് കോംപ്ലക്സിലേക്ക് മാറ്റുകയും ചെയ്തു. ട്രോസന സെക്രട്ടറിമാരായിരുന്ന ഇടപ്പള്ളിമറ്റത്തിൽ ഐസക് അച്ചൻ, ഏറാടികുന്നേൽ ഉലഹന്നാൻ അച്ചൻ, ഇപ്പോഴത്തെ സെക്രട്ടറി കാരാമ്മേൽ എബ്രാഹാം അച്ചൻ, ശ്രേഷ്ഠ ബസേലിയോസ് പൗലോസ് ബാവ മെത്രാനായി ഇവിടെ താമസം തുടങ്ങിയ അന്നുമുതൽ ഓഫീസിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ശ്രീ. കെ. സി. ഏലിയാസ് എന്നിവർ ഇവിടെ നടന്ന നിർമ്മാണ കാര്യങ്ങളിൽ നിർവ്വഹിച്ച പങ്കിനെ നന്ദിപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കുന്നു. ആരംഭകാലത്ത് ഫാ. ജോർജ്ജ് ചാലപ്പറം, ശ്രീ. കെ. എ. തോമസ്, ഡോ. എബ്രാഹാം വർഗ്ഗീസ്, (കുളിരാങ്കൽ) എന്നിവർ നൽകിയ പിന്തുണയും എനിക്ക് മറക്കാവുന്നതല്ല.

ശുശ്രൂഷയുടെ ഏത് രംഗത്തും

പോരാട്ടമ്. അക്രമത്തിനിരങ്ങിയവർ പലപ്പോഴും വ്യത്യസ്തരായിരുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ ലക്ഷ്യം എന്നും നശിപ്പിക്കുകയോ സ്വന്തമാക്കുകയോ ആയിരുന്നു. അവർ അതുകൊണ്ട് ഒറ്റയ്ക്കും കൂട്ടുകൂടിയും കലഹിച്ചുനോക്കി. സ്വന്തമായി നേരിടാൻ കഴിയാത്തവർ ഡ്യൂപ്പുകളെയും ആശ്രിതരെയും രംഗത്തിറക്കിനോക്കി. വ്യാജം പറയുക, അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുക തുടങ്ങിയ ആയുധങ്ങളുമായിട്ടായിരുന്നു ഇവരുടെ പയറ്റ്. ഇവയൊക്കെ നന്നായി പരിചയമുള്ളവർ എന്തിന് പലപ്പോഴും പകരക്കാരെ ഇറക്കുന്നു എന്നതാണ് എന്റെ അത്ഭുതം. യഥാർത്ഥ പോരാളി നേരിട്ടാണ് യുദ്ധം നടത്തുന്നത്. സത്യവും നീതിയുമാണ് ആയുധം. ആർജ്ജവമാണ് കൈമുതൽ. പകരക്കാരെ ഇറക്കി കപട പോരാട്ടത്തിന് തുനിയരുമില്ല. കഴിഞ്ഞ ദിവസം ആരോ എന്നോട് ചോദിച്ചു: “പറയാനുള്ളത് ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രശ്നംഭയ്ക്ക് പേരിൽ എഴുതിപ്പിടിപ്പിച്ചുകൂടെ? തിരു

Time

is a great

Reminder

10

*Clock is a machine of great moral value to man
Allaying his concern for the future by reminding
Him what a lot of time remaining to him*

*For a long time it had seemed to me that life
Was about to begin-real life. But there was always
Some obstacle in the way, something to be
Gotten through first, some unfinished business,
Time still to be served, or debt to be paid.
Then life would begin. At last it dawned on me
That these obstacles were my life.*

*We all have our time machines
Some take us back, they're called memories
Some take us forward, they're called dreams.*

YOU MAY DELAY BUT TIME WILL NOT.

Collected by Aneena Elizabeth Bejoy

സ്നേഹത്തിന്റെ ഉഷുചേർത്ത പൊതിച്ചോറ്

ഡോ. ഫിലിപ്പോസ് മാർ ക്രിസോസ്റ്റം മെത്രാപ്പോലീത്ത

ഒരു ഏഴുവയസ്സുകാരി പെൺകുട്ടി ചിരിക്കുന്ന ചിത്രം. അതിനു മുമ്പിൽ ഒരു റോസാപ്പൂവും കത്തുന്ന മെഴുകുതിരിയും. അമേരിക്കയിലെ ഒരു സ്കൂളിൽ നടന്ന വെടിവെപ്പിനു ശേഷം പത്രത്തിൽ വന്ന പടങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു അത്. കുട്ടികളുടെ ജീവൻ തുടിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങളും സ്കൂളുകളുടെ കവാടങ്ങൾക്കുമുന്നിൽ കുട്ടിയുടെ പൂക്കളുടെ ചിത്രങ്ങളും പിന്നീട് സാധാരണമായി.

സഹപാഠിയുടെ വെടിയേറ്റ് വിദ്യാർത്ഥികൾ പിടഞ്ഞുവീണു മരിച്ചതിന്റെ ദൃശ്യങ്ങൾ സിനിമാകാണുന്ന ലാഘവത്തോടെയാണ് നമ്മൾ കത്ത്. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് ചുമരിലെഴുതി മടങ്ങുന്ന ജനക്കൂട്ടം നമുക്ക് പുതിയ കാഴ്ചയായി. കുത്തഴിഞ്ഞ ജീവിതമുള്ള അമേരിക്കയിൽ ഇതിനപ്പുറവും സംഭവിക്കും എന്നൊരു ആത്മഗതവും നമ്മുടെ മനസ്സുകളിലായി.

കഴിഞ്ഞ ദിവസം ഹരിയാനയിലെ സ്കൂളിൽ കുട്ടികാരന്റെ വെടിയേറ്റ് എട്ടാം ക്ലാസ്സുകാരൻ മരിച്ചപ്പോഴും നമ്മുടെ മനസ്സുകൾ അല്പമെങ്കിലും വേദനിച്ചോ? പുസ്തകക്കെട്ടും ചോറ്റുപാത്രവുമായി രാവിലെ സ്കൂളിലേക്ക് പോയ പ്രിയപ്പെട്ട മക്കളെ ഓർത്തവർ കുറവായിരിക്കും. നമുക്ക് ബാധകമല്ലാത്ത ചില കാര്യങ്ങൾ മാത്രമാണോ അവ. കേരളത്തിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്കൂളിൽ ഇത്തരം ഒരു സംഭവം ഉണ്ടായാൽ നമുക്ക് എന്ത് ന്യായീകരണം ഉണ്ടാകും? കുടുംബങ്ങളിൽ കുട്ടികൾ വളരുന്ന അവസ്ഥകളിലേക്കാണ് ഈ സംഭവം വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്.

ഇന്ന് അമ്മയെയും അപ്പനെയും സ്നേഹിക്കേണ്ടതെന്നെന്ന് അറിയാൻ അവസരങ്ങളില്ല. കുട്ടി

കൾ ഉറക്കുന്ന ആശുപത്രിയിൽ പരിചരിക്കുന്നത് നേഴ്സും ആയയും. എപ്പോഴെങ്കിലും എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് കുമ്പോൾ ഹോട്ടലിൽ പോയി ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു. സിനിമ കാണുന്നു. ബന്ധങ്ങൾ മറന്നുപോകാതിരിക്കാനുള്ള അവസരമായി അവധിക്കാലം മാറുന്നു. കുട്ടികൾ സ്കൂളിൽ നടന്ന കാര്യങ്ങൾ മാതാപിതാക്കളോടു പറയുമ്പോൾ അത് കേൾക്കാൻ അവർക്ക് സമയമാകാറില്ല. അവന്റെ സന്തോഷവും സങ്കടവും ആരോടും പറയാതെ ഉള്ളിലൊതുക്കുമ്പോൾ സ്കൂൾ കവാടങ്ങളിൽ പൂവുകളുടെ എണ്ണം കൂടുന്നതിൽ അന്ത്യമില്ല.

അമ്മയുടെ സ്നേഹം കുഞ്ഞ് മനിലാക്കുന്നത് വാക്കുകളിലൂടെയല്ല; സ്വർഗത്തിലൂടെയാണ്. കുട്ടികൾ എത്ര വലുതായാലും സ്വർഗത്തിലൂടെയുള്ള കരുതലിന്റെ മൂല്യം കുറയുന്നില്ല. മകന്റെ തോളിൽത്തട്ടിയുള്ള ഒരു സ്നേഹപ്രകടനം എത്ര വലുതാണ്! എന്നാൽ, തോളിൽ തട്ടുന്നതു പോയിട്ട് പരസ്പരം സംസാരിക്കാൻപോലും പല മാതാപിതാക്കളും തയ്യാറാകുന്നില്ല. സംസാരമാകട്ടെ, പരസ്പരം കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നതും. നിറം കാര്യങ്ങൾക്കുപോലും അപ്പനും മക്കളും വഴക്കിടുന്നു.

അയൽപക്കത്തെ വീട്ടിലെ പ്ലാവ് വെട്ടി കട്ടിലുപണിയുന്ന കാര്യമായിരുന്നു ഒരു വീട്ടിലെ ചർച്ചാവിഷയം. അയലത്തെ മരം വെട്ടി താനൊരു കട്ടിലുപണിയുമെന്ന് അപ്പൻ മകനോടു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ, അപ്പൻ പണിയുന്ന കട്ടിലിൽ കരിക്കട്ടെക്കൊപ്പിച്ചുവെ വരയ്ക്കുമെന്ന് പരിവാശിക്കാരനായ മകൻ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ, അത് കിട്ടേയുള്ളൂവെന്ന് അപ്പൻ. അപ്പന്റെ മകനാണെങ്കിൽ

കരിമ്പുച്ചയെത്തന്നെ വരയ്ക്കുമെന്ന് മകനും. വഴക്കു വളർന്നതോടെ അപ്പൻ മകനെ വീട്ടിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി. അടുത്തദിവസം പണികഴിഞ്ഞ് മടങ്ങിയെത്തിയ കഥനായകൻ തന്റെ അയലത്തെ വീട്ടിൽ നിന്ന പ്ലാവുകിട്ടി. ഉടമസ്ഥൻ അത് ആർക്കോ വിറ്റിരുന്നു. നിറം കാര്യത്തിന് വഴക്കിടിച്ച അപ്പനും മകനും മരവും കട്ടിലും നഷ്ടമായി. ആരാന്റെ പ്ലാവുകൊടുത്തതർക്കം പോലെയാണ് പല കുടുംബവഴക്കുകളും ആരംഭിക്കുന്നത്. അത്തരം വീടുകളിലെ കുട്ടികളാണ് പലപ്പോഴും പ്രശ്നക്കാരായി മാറുന്നത്.

മാതാപിതാക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്നതും അന്വേഷിക്കുന്നതും സാമ്പത്തിക അടിസ്ഥാനത്തിലായി മാറി. അത് കുറുവളരുന്ന കുട്ടികൾ എങ്ങനെയാണ് സഹപാഠികളെ സ്നേഹിക്കുക? പലപ്പോഴും അത് കപടസ്നേഹമായി മാറുന്നു. അത്തരം സ്നേഹത്തിന് കൊളുത്തിട്ട് സ്നേഹം എന്നാണ് ഞാൻ പറയുക.

ഒരു അമ്മായിയമ്മയും മരുമകളും തമ്മിൽ വലിയ വഴക്കായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അമ്മായിയമ്മ മരിച്ചു. ഏറ്റവും വിലകൂടിയ ഈടുത്തിടിക്കൊള്ള ശവപ്പെട്ടിയാണു മരുമകൾ വാങ്ങിയത്. കുനിൽക്കുന്നവരുടെ കണ്ണുനനയ്ക്കുന്ന വിധത്തിൽ മരുമകൾ വാവിട്ടു കരഞ്ഞു. അനുശോചനം രേഖപ്പെടുത്തിയവർ അവർ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹബന്ധത്തെ വാഴ്ത്തി. അമ്മായിയമ്മയെ കുഴിയിൽ ഇറക്കുന്നതുപോലെ മരുമകൾ കുഴഞ്ഞുവീണു. ഇതിനിടെയാണ് ശവപ്പെട്ടിയുടെ കൊളുത്ത് ഇട്ടിട്ടില്ലെന്ന കാര്യം ഒരാൾ കത്ത്. കുഴിയുടെ പകുതിവരെ ഇറക്കിയ പെട്ടിയുടെ കൊളുത്ത് ഇനി ഇടേന്ന് സെമിത്തേരിയിലായിരുന്ന പ്രമുഖർ പ

“ഈ എന്റെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നു. അവൻ വളരേണം, ഞാനോ കുറയേണം. എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു” (വി. യോഹന്നാൻ 3:30).

ഗുരുകുലം. ശിഷ്യൻ ഗുരുവിൽ അടിയുറച്ച വിശ്വാസമാണ്. ഗുരുവിലുള്ള ദൃഢവിശ്വാസത്താൽ ശിഷ്യൻ ഗുരുനാമം ഉരുവിട്ടുകൊണ്ട് നദിയുടെ മീതേ നടന്നു. അല്പം അകലെയിരുന്ന് ഇതു ക ഗുരു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ‘കൊള്ളാം’ എന്റെ പേരിന് ഇത്രമാത്രം ശക്തിയുണ്ടോ, അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഞാൻ എത്ര വലിയവനും ശക്തനുമായിരിക്കും? എന്ന് ഗുരു ചിന്തിച്ചു. പിറ്റേദിവസം “ഞാൻ, ഞാൻ” എന്നുരുവിട്ടുകൊണ്ട് ഗുരു നദിയുടെ മീതേ നടക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ പാദമുനിയപ്പോഴേ അദ്ദേഹം വെള്ളത്തിൽ ആഴ്ന്നുപോയി.

വിശ്വാസത്തിന് അത്ഭുതങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ അഹങ്കാരം മനുഷ്യന് നാശമേ നൽകൂ എന്ന് പറഞ്ഞാണ് ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസർ കഥയവസാനിപ്പിക്കുക.

വികലമായ ശ്വാസം എന്നല്ല വി

റഞ്ഞു. ബോധമില്ലാതെ നിലത്ത് കിടന്നിരുന്ന മരുമകൾ ഉടൻ ചാടിയെഴുന്നേറ്റ് വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. ‘ആ കൊളുത്താൻ ഇട്ടേര്!’

ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ അറിയാപ്പെടുന്ന എല്ലാ ദ്രോഹങ്ങളും ഇല്ലാതാകാനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം നല്ല കുടുംബങ്ങളുടെ രൂപീകരണമാണ്. അച്ഛനും അമ്മയും അവരുടെ മാതാപിതാക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്നതു കാവണം കുട്ടികൾ വളരേന്ത്.

എന്റെ അമ്മച്ചി നേരത്തേ മരിച്ചതാണ്. എന്റെ പിതാവ് 103-ാം

ശേഷപ്പെട്ട ശ്വാസം എന്നാണ് വിശ്വാസത്തിന്റെ ഒരർത്ഥം. ക്രൈസ്തവ വിചാരത്തിൽ ദൈവം ഊതിക്കൊടുത്ത അതേ കാറ്റുതന്നെ. അവിടെ നിന്നാണ് വിശ്വാസം ആരംഭിക്കുക. ജീവിതത്തിൽ നാം ഏറ്റവുമധികം ശ്രദ്ധിക്കാത്തതും ഈ ശ്വാസനഗതികളെയാണ്. ഒപ്പം ദൈവത്തെയും പരിമിതികളെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മയില്ലാത്ത മനുഷ്യരുടെയും നാട്ടിൽ ദൈവത്തിനെന്ന് പ്രസക്തി? വിശ്വാസത്തിനെന്ന് പ്രാധാന്യം?

എന്റെ അഹന്തകളിൽത്തട്ടി ഓരോ തവണയും നിലംപതിച്ചിട്ടും ഞാൻ പഠിക്കുന്നില്ലല്ലോ! ദൈവത്തിന്റേത് ചിന്തിക്കാൻ ഞാൻ ശീലിക്കുന്നതേയില്ല. ചിന്തകൾ പലപ്പോഴും പൈശാചികവും മൃഗീയവുമാകുന്നു. വിശ്വാസത്താലല്ല, കാഴ്ചയാലേയാണ് ജീവിതം നയിക്കുന്നത്. കേവലം പ്രകടനങ്ങളുടെ ഒരു ഘോഷയാത്രയാകുന്നു ദിവസങ്ങൾ! ഇതിൽ നഷ്ടമാകുന്ന ചിലത് നമുക്ക്. മഹാഭാരതത്തിൽ അത് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. “ഏതൊരു ശരീരകാന്തിയും ജര വരുന്നതോടെ അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. ആശ മനയിൽ ഉദിക്കുന്നതോടെ ധൈര്യം കടന്നുകളയുന്നു. മരണം പ്രാണനെ

വയലാണ് മരിച്ചത്. തന്റെ നൂറാം വയസിൽ അപ്പൻ എന്ന അരികിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. ‘അമ്മച്ചി മരിച്ചിട്ട് ഇത്രയും കൊല്ലമായി. ഈ വാർദ്ധക്യത്തിൽ അവൾ കൂടെയായിരുന്നെങ്കിൽ കൂടുതൽ സഹായമായേനെ എന്ന് ഇതുവരെ തോന്നിയിട്ടില്ല.’ മക്കൾക്ക് എന്നും ഓർത്തുവയ്ക്കാനുള്ള ഏറ്റവും വലിയ ആഗ്രഹങ്ങളായിരുന്നു ആ വാക്കുകൾ.

ഇന്നു രാവിലെ കുട്ടികളെ യാത്രയാക്കിയപ്പോൾ അവരുടെ ചോറ്റുപാത്രത്തിന്റെ കൊളുത്തിടാൻ

യും അസൂയ ധർമ്മചര്യയെയും ക്രോധം ശ്രീയെയും ദുഷ്ടസംസർഗ്ഗം സ്വഭാവഗുണത്തെയും കാമം ലജ്ജയെയും നശിപ്പിക്കുന്നു. ദുരഭിമാനമാകട്ടെ, എല്ലാ സത്ഗുണങ്ങളെയും തുരുത്തുന്നു.” ദുരഭിമാനത്തോടെയുള്ള എന്റെ ഇടപെടലുകളിലെ ദുർഗ്ഗന്ധം ക്രിസ്തു എത്ര വേദനയോടെയാവും കാണുക! പരീശന്മാരെക്കുറിച്ച് അവനിപ്പോൾ ദുഃഖിക്കുന്നുവല്ലോ!

“ആ നാഴികയിൽ ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ ഒരു ശിശുവിനെ അടുക്കൽ വിളിച്ചിട്ട് അവരുടെ നടുവിൽ നിർത്തി. നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞ് ശിശുക്കളെപ്പോലെ ആയി വരുന്നില്ല എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കുകയില്ല എന്ന് ഞാൻ സത്യമായിട്ട് നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. ആകയാൽ ഈ ശിശുവിനെപ്പോലെ തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയവനാകുന്നു” (വി. മത്തായി. 18:1-3). ഈ വരികൾ തുടരുന്നത് പരസ്പരം ഇടർച്ചയാക്കാത്ത സഹകരണത്തിന്റെ ജീവനശൈലിയെക്കുറിച്ച് വാചാലമായിക്കൊണ്ട്. ഒരു മനോടെ കൂടിവരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സ്നേഹപൂർവ്വം ശാസിക്കുന്നു. ക്ഷമ എന്ന പുണ്യത്തിന്റെ രഹസ്യം ശീമോൻ ഉപദേശിച്ചുകൊടുക്കുന്നുമുണ്ട്. ഒടുവിൽ ഒരു ഉപമയും ചേർക്കുന്നു. പതിനായിരം താലന്ത് കടമുള്ളവൻ വീട്ടുവാൻ വകയില്ലായ്കയാൽ യജമാനന്റെ മനലിഞ്ഞ് അവനെ വിട്ടയച്ച് കടവും ഇളച്ചുകൊടുക്കുന്നു. അവനാകട്ടെ തന്നോട് നൂറ് വെള്ളിക്കാൽ കടംപെട്ട കൂട്ടുദാസനെ ആക്രമിക്കുന്നു. പരസ്പരം കരുണയുള്ളവരാകുന്നതിനും ഹൃദയപൂർവ്വം ക്ഷമിക്കുന്നവ

ധൂർത്തപുത്രൻ: കമ്പോളവൽകൃത ലോകത്ത് മാറ്റത്തിന്റെ പ്രതിനിധി

ഡോ. തോമസ് അത്താനാസ്യോസ്

പുതിയ നിയമത്തിലെ ഏറ്റവും വിഖ്യാതമായ ഒരു ഉപമയാണിത്. ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ മാത്രമാണ് ഈ കഥ നാം വായിക്കുന്നത്. ഇതിലെ പ്രധാന കഥാപാത്രം ഒരപ്പന്റെ രണ്ട് മക്കളിൽ ഇളയവനാണ്. അവൻ അപ്പനിൽ നിന്ന് തന്റെ അവകാശധനം വാങ്ങി മറ്റൊരു നാട്ടിൽ വലിയൊരു നഗരത്തിൽ പോയി ധൂർത്തപ്പെട്ട് ജീവിച്ചു. യാഥാസ്ഥിതിക മതശാസനകളും നിഷ്ഠകളും ജീവിതക്രമങ്ങളുമെല്ലാം അടിമത്തമായി വിലയിരുത്തി യാതൊരുവിധ നിയന്ത്രണങ്ങളുമില്ലാത്ത നാഗരിക ജീവിതത്തിന്റെ പ്രലോഭനത്തിന് വിധേയമാകുന്നു. ഈ ജീവിതം ആസ്വദിക്കാനായി കൈവശമുള്ള സമ്പത്ത് മുഴുവനും ചെലവഴിക്കുന്നു. ഉപഭോഗ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഒരു യഥാർത്ഥ പ്രതിനിധിയായിട്ടാണ് അയാൾ ജീവിതം ആരംഭിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചത്. ഇത് നൽകുന്നു.

വലിയൊരു ആത്മീയാർത്ഥം കൂടി സഭാപിതാക്കന്മാർ ഈ ഉപമയിൽ കണ്ടെത്തുന്നു. ദാസന് രാജാവിനോടുള്ള വലിയ കടം വീട്ടുവാൻ വകയില്ലാത്ത കടം; രാജാവിന്റെ മനലിവുകൊടുമാത്രം ഇളവുകിട്ടുന്ന കടം; അത് ദൈവത്തോടുള്ള മനുഷ്യന്റെ ബാധ്യതയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുത്രേ! സൃഷ്ടിയും സ്രഷ്ടാവ് തമ്മിലുള്ള വ്യതിരിക്തതയെ കാട്ടുന്നു. വീട്ടുവാനായില്ല. മനലിവാൻ പ്രധാനം. അതിനാണ് പ്രാർത്ഥിക്കുക; യേശുവേ, ദാവീദ് പുത്രാ പാപിയായ എനോട് കരുണ തോന്നേണമേ എന്ന്. മടുപ്പു കൂടാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുക. യേശു നിൽക്കും, കാഴ്ച നൽകും. വിശ്വാസത്തോടെയുള്ള പ്ര

നന്ത്. നാഗരിക ജീവിതത്തിലെ ഉപഭോഗ സാധ്യതകൾ പൂർണ്ണമായും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയ അയാൾ ഭൗതിക-ഐന്ദ്രിയ ജീവിതം ജന്മലക്ഷ്യമാക്കുന്ന ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ പ്രതീകമാണ്. ഭൗതിക ജീവിതം വെച്ചുനീട്ടുന്ന ജീവിതസൗകര്യങ്ങളുടെ ആസ്വാദനത്തെ പ്രതിസങ്കലവും നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ തനിക്ക് ധനം നഷ്ടമായതോടെ എല്ലാം കൈവിട്ടുപോയതായി തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

ധനം തീർന്ന സമയം ആ നാട്ടിൽ ക്ഷാമവും ഉായി. അത് പ്രകൃതിക്ഷോഭമോ, വരൾച്ചയോ, അതിവർഷമോ കൊടുത്തല്ല. മനുഷ്യന്റെ അലസതയും ഉപഭോഗപരതയും കൊടുത്ത ക്ഷാമമാണ്. കാരണം ആ നാട്ടിൽ കൃഷിയും പണിവളർത്തലുമൊക്കെ സമാന്തരമായി നടക്കുന്നു. അതിൽ ഏർപ്പെട്ടവർക്ക് ക്ഷാമമില്ല. ഉപഭോഗപ്രധാനമായ ധർമ്മനകളാണ് സൗഖ്യം നൽകുക. ഓരോ ശ്വാസവും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നതിനാണെന്ന വലിയ വിചാരം തന്നെയാണ് വിശ്വാസം. പരിമിതികളെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം തന്നെയാണത്.

ഇനി ചെറിയകടം. ദാസന്മാർ പരസ്പരം ഉള്ളത്. ഇത് മനുഷ്യബന്ധത്തിന്റെ അർത്ഥമാണ് പറഞ്ഞു തരിക. വലിയ കടം ദൈവ-മനുഷ്യബന്ധത്തിന്റേതും. ചെറിയ കടം മനുഷ്യർ പരസ്പരം ഇടപെടലുകളുടേതുമാണ്. സത്യമായും ഇത് നമുക്ക് തീർക്കാവുന്നതാണ്. ഹൃദയപൂർവ്വം ക്ഷമിക്കാവുന്നതാണ്. കർത്തുപ്രാർത്ഥനയിലെ നിബന്ധന നമ്മെ ആകുലപ്പെടുത്തേതല്ല. 'ഞങ്ങളുടെ കടക്കാരോട് ഞങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങളും

സമൂഹങ്ങൾക്ക് അനിവാര്യമായി ക്ഷാമത്തെ നേരിടേണ്ടതും എന്നത് സാമ്പത്തിക ചിന്തകർ ഇതിനോടകം കണ്ടെത്തിയ വസ്തുതയാണ്. മനുഷ്യൻ ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളുടെ കൃഷിയിൽ നിന്നും പ്രത്യുല്പാദനസംരംഭങ്ങളിൽ നിന്നും പിന്തിരിഞ്ഞാൽ നാട്ടിൽ സംഭവിക്കുവാൻ ഏറെ സാധ്യതയുള്ള ഒന്നാണ് ക്ഷാമം. നാണ്യവിലകൾ മാത്രം കൃഷിചെയ്ത് ജീവിക്കാം എന്ന് കണക്കുകൂട്ടുന്ന നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഭക്ഷ്യക്ഷാമം ഏത് സമയത്തും പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

ധൂർത്തപുത്രൻ ഒരു ധനികന്റെ കീഴിൽ ഒരു പണിനോട്ടക്കാരനായി മാറുന്നു. എന്നാൽ പണിക്ക് തീറ്റയായി കിട്ടുന്ന വാളവര പോലും അവൻ ലഭ്യമാകാത്ത സാഹചര്യം. വാളവര മദ്ധ്യപൂർവ്വദേശത്ത് ദരിദ്ര്യർ പ്രോട്ടീൻ കുറവ് പരിഹരിക്കാൻ കഴിക്കുന്ന പയറു പോലുള്ള കാര്യങ്ങളോട് ക്ഷമിക്കേണമേ' എന്ന് പറയുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളോടും ക്ഷമിക്കേ എന്ന് നാം സമ്മതിക്കുന്നു. ഭയപ്പെടണം. ഇനി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴെങ്കിലും!

നമ്മുടെ പരസ്പര വിശ്വാസങ്ങളും ഈശ്വരവിശ്വാസവുമൊക്കെ തകരുന്നത് ചെറുതും വലുതുമായി നാം സൂക്ഷിക്കുന്ന പല വങ്കത്തരങ്ങളിലും തട്ടിയാണ്. ഞാൻ, ഞാൻ എന്നുരുവിട്ട് സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ നാം വീഴാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? തീർച്ചയായും ക്ഷമ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഒരടയാളം തന്നെയാണ്. ആചാരവാക്യം ചേർത്തുവയ്ക്കാം. "പണം കയ്യിൽ വരുന്നതോടൊപ്പം ത്യാഗശീലം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ശക്തിയാർജ്ജിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം ക്ഷമാശീലം വളർത്തുകയും ഞാനെന്നഭാവം

Those who sabotaged the Peace Process of the Malankara Syrian Church an Over View

(A Rejoinder to the essays of Dr. Thomas Athanasius, Metropolitan)

Dr. K.M. George, Melmana

ഡോ. കെ.എം. ജോർജ്ജ് അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു സാമ്പത്തിക വിദഗ്ദ്ധനാണ്. പല വിദേശരാജ്യങ്ങളുടെയും വികസന മുന്നേറ്റങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമ്പത്തികോപദേശം നിർണ്ണായക പങ്ക് വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിരക്കേറിയ ജീവിതത്തിനിടയിൽ അഭി. തിരുമേനിയുടെ ലേഖന പരമ്പരയോട് പ്രതികരിക്കാൻ സമയം കണ്ടെത്തിയത് മലങ്കരസഭയുടെ ഐക്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള പ്രത്യേക താല്പര്യം നിമിത്തമാണ്. ഇത്തരം വിലപ്പെട്ട പ്രതികരണങ്ങൾ സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. മാന്ദേ. എഡിറ്റർ.

I have been an avid reader of the series of essays on the ministry of the last two decades by Metropolitan Dr. Thomas Athanasius. He has picked up enough courage to bite the bullet and take up issues with his erstwhile comrades and the new friends and foes with in the orthodox faction of the church. In fact, while I agree with many an argument put forward by the author, I too have my own

reservations on the language and style of the narration as it becomes too much intense, may be due to the agony and ecstasy experienced by him. He knows exactly where the shoe pinches than most of us, who are mostly onlookers to sit on judgment, not as stake holders, but as parties looking for applauding only those points which suit us to rubbish our opponents. Whenever we get carried away

ണ്ട്. ഇത് പന്നിക്ക് കൊടുക്കുന്നത് അത് തടിച്ചവന് കമ്പോളത്തിൽ കൂടുതൽ ലാഭം നേടുന്നതിനാണ്. ക്ഷാമകാലത്ത് ഈ ഭക്ഷ്യവസ്തു പന്നിനോക്കുന്ന കുലിക്കാരനുപോലും ലഭിക്കാതെയിരിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ പന്നിക്ക് ഇത് സമൃദ്ധമായി കിട്ടുന്നു. ഈ സമൂഹത്തിൽ പന്നിക്ക് കിട്ടുന്ന പരിഗണന മനുഷ്യന് കിട്ടുന്നില്ല. ഇവിടെ എല്ലാറ്റിനും വില നിശ്ചയിക്കുന്നത് കമ്പോളമാണ്. വിപണിയിൽ പന്നിമാംസം വിലയുള്ളതാണ്. മനുഷ്യനാകട്ടെ തിരസ്കൃത വസ്തുവും. മനുഷ്യനേക്കാൾ പന്നിക്ക് വിലയുള്ള ഒരു സമൂഹത്തിലാണ് താൻ ജീവിക്കുന്നത് എന്ന് ധൂർത്തപുത്രൻ തിരിച്ചറിയുന്നു. തന്റെ വീട്ടിൽ അടിമകൾ പോലും ഭക്ഷിച്ച് അവശിഷ്ടം പുറന്തള്ളുമ്പോൾ താൻ ജീവിക്കുന്ന സമൂഹത്തിൽ മനുഷ്യൻ പട്ടിണി കിടക്കുകയും പന്നി തിന്ന് മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ തിരിച്ചറിവാണ് ഈ കഥയിലെ തിരിയൽ ബിന്ദു.

ത്തിൽ ധൂർത്തപുത്രനെ മാനസാന്തരത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. തന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിലെ ജീവിതക്രമം നീതിയുടെ മാതൃകയായി അയാൾ കണ്ടെത്തുന്നു. അതുകൊണ്ട് നീതിരഹിതമായ ജീവിതത്തോട് പരിന്തിരിഞ്ഞ് പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് യാത്രയാകുന്നു.

നാം ജീവിക്കുന്ന കാലഘട്ടം ഈ പശ്ചാത്തല സാഹചര്യത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമല്ല. കമ്പോള മൂല്യങ്ങളാണ് മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ സമസ്ത മേഖലകളെയും ബന്ധങ്ങളെയും അടക്കി ഭരിക്കുന്നത്. സകലതും ചരക്കായിട്ടാണ് (commodity) വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നത്. ഈ സംവിധാനത്തിൽ ദരിദ്രർ, വൃദ്ധർ, അംഗഹീനർ മുതൽ സാങ്കേതിക വിദ്യ വശമില്ലാത്തവർ, മൂലധനമില്ലാത്തവർ വരെയുള്ളവർ തിരസ്കൃതരാണ്. മത്സരശേഷിയുള്ളവർ, പ്രാപ്തിയുള്ളവർ സമ്പന്നർ എന്നിവർക്കുമാത്രമാണ് ഈ ലോകം. മറ്റുള്ളവർ പുറന്തള്ളപ്പെടുന്നു. വിലയിടുമ്പോൾ നീതിയും ധർമ്മികത

യുമൊന്നും പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ജീവിതലക്ഷ്യം ആനന്ദവും ലാഭവും ധനവുമായി പരിമിതപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യത്വത്തിന് വിലയിടിയുന്നു. മതവും ആദ്ധ്യാത്മികതയും പോലും ഇവ ആർജ്ജിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമായി പരിണമിക്കുന്നു.

ധൂർത്തപുത്രൻ താനെത്തിയ സാഹചര്യം തിരിച്ചറിയുന്നു. ഇത് അവനെ മനുഷ്യത്വരഹിതമായ ജീവിത സംവിധാനത്തിൽ നിന്ന് പരിന്തിരിപ്പിക്കുന്നു. നാം ഇപ്പോഴും കമ്പോള സാമ്പത്തികക്രമത്തിലൂടെ ലഭ്യമാകുന്ന നേട്ടങ്ങൾ വിമർശനബുദ്ധി കൂടാതെ ആസ്വദിക്കുന്നു. ഇതുവഴിയുള്ള നാശത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതേയില്ല. ധൂർത്തപുത്രൻ കൈവരിക്കുന്ന തിരിച്ചറിവ് അയാളെ രക്ഷയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. നാംമാകട്ടെ പുതിയ സാമ്പത്തികക്രമത്തിന്റെ തിക്തഫലങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാതെ അതിനോട് സഹകരിക്കുന്നു. നീതിരഹിതമായ ഒരു സാമൂഹിക സാമ്പത്തിക ഘടനയോട് നിഹകരിക്കാതെ എങ്ങനെ നമ്മുടെ മാന്ദേ

by our emotions, to my utter surprise, I find that we are mostly subjective and superfluous. This might lead to raised tempers in and out of places. It is worth recalling that the same people who were singing “Hosanna” hymns to Jesus, after a few days shouted in unison to crucify him. We too do the same even to day. Our leaders both lay and clergy manipulate the masses to clamor for the head of John the Baptists for speaking the bitter truth and taking principled stand.

Unequivocal Need:

I may not fully agree with the author with regard to his approach and outlook, yet I do fully subscribe to his arguments for putting in black and white the hitherto less audible and unheard facts related to the efforts made during the critical juncture of the 20th century, and immediately after the 1995 Supreme Court verdict. History must be a dispassionate account of the events. To that extent, Metropolitan Athanasius has shown commendable intellectual honesty, and his integrity is rock solid even to uninitiated eyes of church history. As a thinker, theologian, social activist as well as a crusader of the process of inclusiveness, the author is eminently qualified to contribute his mite, so that any future distortions by sordid vested interest groups of the church history is pre-empted. An added advantage for him, unlike many others, is his close association with the masses on the one hand and the classes on the other. As the leader of the

erstwhile patriarch contact core group – confidence building group- for peace negotiations, and Dr Paulose Gregorios being the leader from the orthodox faction, several hidden stories, personal agenda, scheming minds, self seeking cut throat hypocrites, back stabbers and the like were known to him and as such he could well discern the chaff and the corn easily. Thus putting it in writing is a yeomen service rendered for the posterity, even if it upsets many a personal and narrow concerns and petty egos. Thus it is an unequivocal need of the hour.

Black Sheep and Reactionaries:

It is not very relevant to dwell up on at length on each and every person who thwarted the unity and peace process of the Malankara Church. In fact, it is only foolhardy to go for a witch hunting, as the very purpose of this exercise is not to gun down the enemies of the peace process. To name and shame is not the mission of this rejoinder. It may be at the same unavoidable to name at least the villains of the peace process. If any one gets inadvertently hurt, I tender my unqualified apologies in advance. Let me try to unfold the thread runs through the essays, may be logically and serial wise, so that we do have the right type of perception with the least distortions.

1) The approach and attitude demonstrated by the then orthodox leadership, save HH Mathews II, towards the vanquished patriarch section was

very hostile and to provoke them to accept the court verdict as such on humiliating terms and or marginalize them and at the same time acquire the physical possessions (DB, June 2010,P 3). It seems the over riding approach of the orthodox section towards the patriarch section was either put up or shut up.

2) The conciliatory efforts spearheaded by well meaning people like Arch Bishop Joseph Pavathil, Alexander Mar Thoma Metropolitan, Arch Bishop Benedict Gregorios and others were thrown out of the window by the then orthodox faction leaders and squandered an excellent opportunity for effecting unity in the Malankara Church (DB June 2010,P4).

3) The booklet, entitled, “**This is a Matter of Faith**” was a huge hit in mobilizing the masses behind the patriarch section and it effectively countered the argument that the Indian Church has nothing to do with Syrian Christian traditions, as put forward by the orthodox faction. It did succeed in exposing the orthodox sections dictatorial and self imposed supremacy attitude of “holier than thou”.

4) Peace proposals submitted by the patriarch section were not accorded any positive consideration. Had there been discretion and humility on the part of the orthodox leadership, it would have served better Christian witness and ensured growth in the church (DB June 2010, P 6).

5) The 1995 Supreme Court verdict had opened up a golden

opportunity for peace and unity and to undo the erstwhile squandered peace efforts. The laudable peace initiatives taken by HH Patriarch in the form of issuing a special bull, facilitated by the persuasive skills of Dr D Babu Paul, did not make any impact within the patriarch section here in Malankara. The orthodox section also did not bother about it as a proactive strategy.

6) Dr Paulose Gregorios had the conviction that it was the most opportune time to bring in peace, reconciliation and unity within the church. However, his efforts contained in the write up circulated amongst the friends were nipped in the bud by the orthodox camp.

7) The zeal for unity forced a few well meaning pro-peace members including Dr Athanasius to call on the then Catholicose HH Mathews II. Though it did not help much, the anti-unity schemers amongst the patriarch section, made it their proclaimed agenda to even murder the apostles of peace who had initiated the dialogue with HH Catholicose (DB July 2010, P 4).

8) HB Basiliose Paulose II was though fully disillusioned with the Antiochean relationship, was master minded by those who were against unity and peace, by creating an increased feeling of insecurity in him. It may be quoted for putting the record straight, "In the 1981 Damascus Synod, why did HB sign an agreement against the interest of the Malankara Church? His

reply was "unless I did sign it, I would not have come back alive to India" (DB July 2010, P 6).

Here we see inherent anomalies with built in sordid vested interests superimposed over it. Is it an example of lack of vision, integrity, or conviction of born again Christian approach? This is a tragedy of unwittingly killing the peace process.

It is common knowledge that the Piravom parish church making a donation that too a special donation, of Rs. 2 lakhs to HB Paulose II was part of a grand master intriguing game played by those who wanted to kill the peace process (DB Aug 2010, P 4).

9) Closely on the heels of the Supreme Court verdict, a special meeting was called by HH Patriarch in Damascus. It did not come through as the intended participants did not go for such a meeting. Then it was decided to send a delegation of bishops to brief HH Patriarch. Even that was a truncated one, as many of the appointed bishops did not show up in the airport for check in. Thus even at the leadership level, people started to wither away (DB Aug 2010, P 5).

10) The special synod held at Mar Julius Seminary, Perumpally on 5th Nov 1996 was attended by the representative of HH the Patriarch too to discuss the church unity. It took certain historic decisions paving the way for permanent peace and reunion within the Malankara church as envisaged in the bull No E-175/95 of HH Patriarch.

It is a different story that even the same Patriarch had subsequently become very much indifferent to the peace process for reasons better known to him and to some others as well (DB Sept, 2010, Pp 4-5).

11) As a matter of fact, peace and unity efforts were given unceremonial obituaries in the hands of some of the bishops from central Kerala who belong to the orthodox faction. Their callous and immature public utterances like, "**some 2-3 bishops from the other side came to our fold along with their car drivers. That is all. And that is the sum total of church unity as they are concerned**". How damaging and derogatory were such irresponsible or deliberate statements and that too at this critical juncture?

Initially a sizable chunk of the clergy and laity from the northern regions of the church namely Kandanad, Trichur and Angamaly dioceses were in favour of church unity. But due to the orthodox fanatics, this silent majority had shown signs of withdrawal symptoms (DB Sept, 2010, Pp 4-5).

12) The efforts initiated by the late Catholicose Mathews II through his emissaries like Mr. PC Abraham, Mr. KM Mathew and the like with the pro-unity bishops of the Patriarch section at Muva-ttupuzha was mostly in the nature of merging them and their faction in the orthodox church. But this was resisted by the bishops concerned and

wanted instead, unity and peace in the church as it was not a question of getting accommodation for a few. This unfolds a saga of further unity efforts as it is understood by all well meaning people (DB, Sept, 2010, P 8).

13) The much insisted up on “undertaking” given to the late Catholicose in strict confidence was leaked out from Devalokam and its related domain, though it was solemnly promised to be kept in safe custody as top confidential document, till such time the unity achieved its full results. The leaked document was widely circulated in the large parish churches of northern Kerala by deliberate design to undermine the peace process and unity efforts!

This has poured further oil in the already burning fire at the hands of the patriarch section and the hither to fellow travelers of unity movement, willy-nilly bid farewell to the leader of the unity process from the patriarch section and thus it has created a deadly blow to the entire peace process. It was a double tragedy as the attack was from both sides alike. In fact, this was precisely the design of those who engineered its leak from the secretariat of the Catholicose (DB Sept.2010, P 9).

14) Though majority of the orthodox camp in the Kandanad diocese extended their full support and appreciation for the undertaking given by the author to the Catholicose, the orthodox leadership in Kandanad had went on evolving newer schemes

to rubbish the author. The sole aim it appears was to kill the church unity at any cost (DB Oct 2010, P6).

The next strategy to thwart the peace process, adopted by the Kandanad catholicose faction, “was to name and shame” some senior lay leaders like Mr. KM Mathew and Mr. PC Abraham, etc on a day when the managing committee was meeting in Kotayam (DB Oct 2010,P6).

15) The Malankara Church feud and the continued litigations were not due to faith and or freedom issues, as made out by some schemers to impress up on the gullible believers. The divisions and dissensions were on account of power mongering, lack of vision, self seekers, hidden personal agenda, and above all the utter lack of conviction of Christian witness. Nonetheless, it was due to the total lack of any discernible fruits of the Holy Spirit to be manifested in the thinking of policy makers. Even the Sermon on the Mount was quite alien to them!

16) Some of the orthodox leaders, without fully comprehending the Supreme Court verdict in its full perspective, took a stand of feudal approach to the patriarch faction who was willing to discuss peace and unity. These feudal lords wanted either total surrender or to get out of the church after surrendering the physical properties, of course they were permitted to take away the metaphysical legacies with out any restrictions! People with

self respect had to shy away from this kind of insolent treatment meted out to them, with out realizing the kind of the ball game played (DB, Oct 2010, P8).

17) It is very interesting to note that by the Supreme Court verdict of 1995, the factional existence of the Malankara Church came into an end! However, the majority of the patriarch faction did not join the unified church, the orthodox faction failed to liberate itself from its sectarian identity as well. The

“Assimilation attitude of the orthodox section was in effect the major villain of the peace process and the resultant fiasco in the realm of unity”.

18) The 1934 constitution of the Malankara Orthodox Syrian Church was accepted in 1958 by then patriarchal group-both clergy and laity. The same constitution was accepted in 1995 after the Supreme Court verdict by the four bishops of the

വസ്തു വില്പനയ്ക്ക്

ഉത്തര കർണ്ണാടകത്തിൽ 100 ഏക്കർ സ്ഥലം മൊത്തമായോ ഭാഗികമായോ വില്പനയ്ക്കു 60 ഏക്കർ ആദായമുള്ള തെങ്ങുകൾ തോട്ടങ്ങളും ബാക്കി 40 ഏക്കർ ആറിനോടു ചേർന്നുള്ള വെറും ഭൂമിയുമാണ്. താല്പര്യമുള്ളവർ താഴെ കാണുന്ന ഫോൺ നമ്പറുകളിൽ ബന്ധപ്പെടുക.

0485-2253209,
9447329203, 9495581923

ശൂന്യമായ കല്ലറയും ജീവിക്കുന്ന യേശുവും

കൊച്ചുപറമ്പിൽ ഗീവർഗീസ് റമ്പാൻ

യേശുവിന്റെ ഉയിർപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സുവിശേഷകരുടെ വവി വരണങ്ങളിൽ കാണുന്ന അത്യുക്തതയ്ക്കും പൊരുത്തക്കേടുകൾക്കും അതീതമായി ശൂന്യമായ കല്ലറയുടെ സാന്നിധ്യം എല്ലായിടത്തും കാതലായി നിലകൊള്ളുന്നു. “അവർ അകത്തുകടന്നു; എന്നാൽ യേശുവിന്റെ ശരീരം അവിടെ കില്ല” (വി. ലൂക്കോസ്. 24:3). ദൂതൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: “ഭയപ്പെടേ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട യേശുവിനെ നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് ഇവിടെ ഇല്ല” (വി. മത്തായി 28:6, വി. മർക്കോസ് 16:6). “കർത്താവിനെ അവർ ശവകുടീരത്തിൽ നിന്ന് എടുത്തുകൊണ്ടുപോയിരിക്കുന്നു” (വി. യോഹന്നാൻ 20:2). ഇവിടെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ചോദ്യവും വെല്ലുവിളിയും ഉയർത്തുന്നത് കല്ലറയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട തിളങ്ങുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച ദൂതന്മാരാണ്. സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളുമായി കല്ലറയിലെത്തിയ സ്ത്രീകളോട് അവർ ചോദിക്കുന്നു. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനെ നിങ്ങളെതിന് മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ അന്വേഷിക്കുന്നു? അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു (വി. ലൂക്കോസ് 24:5).

കല്ലറയിൽ കർത്താവിനെ അന്വേഷിച്ചു ചെന്ന മറിയമിനെപ്പോലെയും, മറ്റ് സ്ത്രീകളെപ്പോലെയും, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മറ്റ് ശിഷ്യഗണങ്ങളെപ്പോലെയും യേശുവിനെ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ അന്വേഷിക്കുന്നവർ ഇന്നുമു്. ചരിത്രത്തിലെ ഒരു ഇതിഹാസ പൂരുഷനായി ലോകം കിട്ടുള്ളതിൽ വച്ച് ഏറ്റവും മഹാനായ, ആരാധനയായ ഒരു മനുഷ്യനായി ഒരമാനുഷികവ്യക്തിയായി യേശുവിനെ ചിലർ കാണുന്നു. പക്ഷേ ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന ആ യേശു മരിച്ചുപോയി. രായിരം വർഷങ്ങളോളം പറ്റുകോട്ടുചെന്ന് ആ ചരിത്ര പൂരുഷനെക്കുറിച്ചുള്ള വീരഗാഥകൾ രചിക്കുവാനോ, അവ ഉരുവിടുവാനോ,

ചിലരൊക്കെ തുനിഞ്ഞേക്കാം. പക്ഷേ യേശു അങ്ങനെ ജീവിച്ച് മരിച്ച് മൺമറഞ്ഞ ഒരു വ്യക്തിയല്ല, മരിച്ച് ഇന്നും ജീവിക്കുന്ന ഒരു സജീവസാന്നിധ്യമാണ്.

ബൈബിളിലെയോ മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിലെയോ പ്രതിപാദ്യവിഷയമായ ഒരു വ്യക്തിയോ കഥാപാത്രമോ ആയി യേശുവിനെ കരുതുന്നവരും ഇല്ലാതില്ല. അവരുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ യേശുവിനെക്കുറിച്ചും സഭയെക്കുറിച്ചും മറ്റ് ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ പഠിക്കാൻ. ക്രൈസ്തവദൈവശാസ്ത്ര വിജ്ഞാനീയം പ്രധാനമായും ഇക്കാര്യങ്ങളിലേയ്ക്കാണ് ശ്രദ്ധ തിരിച്ചിട്ടുള്ളത്. സഭയുടെ പല ഔദ്യോഗിക പഠനങ്ങളും പ്രമാണരേഖകളും ഇവയോട് ബന്ധപ്പെട്ടവതന്നെ. ഏതെങ്കിലുമൊരു ഗ്രന്ഥത്തിലെ അത് ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ ഗ്രന്ഥമാണെങ്കിൽ പോലും ഒരു കഥാപാത്രമായി യേശുവിനെ കാണാനാവില്ല. മരിച്ച്, പഠിക്കപ്പെടുന്നതിനേക്കാളേറെ അനുഭവിച്ചറിയേ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീരേ സജീവസാന്നിധ്യമാണ് യേശു. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന് വളരെയേറെ പ്രയോജനം നൽകുന്ന നല്ലൊരു മാതൃകയായി യേശുവിനെ സീകരിക്കുന്നവർ ധാരാളമാണ്. ആ നല്ല മാതൃക അനുകരണാർഹമാണ്. എങ്കിലും അതിലേറെ അവിടുത്തെ സജീവസാന്നിധ്യം നമുക്കൊരനുഭവമായി മാറണം. എന്നാൽ ഇന്ന് നമ്മിൽ ചിലപ്പോഴെങ്കിലും നഷ്ടമായിരിക്കുന്നതും ആ സജീവസാന്നിധ്യമല്ലേ.

കർത്താവിനെക്കുറിച്ച് വളരെ കാര്യങ്ങൾ അറിയാവുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം ഒരാൾ യേശുവിന്റെ അനുയായിയാകുന്നില്ല. മരിച്ച്, യേശുവിനെ അവൻ അറിയണം, അനുഭവിക്കണം. യേശു എന്നും ജീവിക്കുന്നു. എവിടെയാണ് യേശു ജീവിക്കുന്നത്? എവിടെയാണ് യേശുവിനെ കുമുട്ടേത്?

പ്രധാനമായി നമ്മിലും, സഹോദരരിലും കർത്താവ് ജീവിക്കുന്നു എന്നുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം നമുക്ക് അനുഭവഭവദൃമാകണം. ക്രൈസ്തവജീവിതത്തിന്റെ പ്രാരംഭകോദാശയായ മാമോദീസായിലൂടെ യേശുവിന്റെ മരണത്തിലും ഉയിർപ്പിലും നാം പങ്കുകാരാകുന്നു. പൗലോസ് ശ്ലീഹാ പറയുന്നതുപോലെ (റോമർ 6:8-10). നാം ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ മരിച്ചു എങ്കിൽ..... ദൈവത്തിനായി ജീവിക്കുന്നു. ജീവിക്കുന്നവർ ഇനി തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കാതെ തങ്ങളെപ്രതി മരിക്കുകയും, ഉയിർക്കുകയും ചെയ്ത യേശുവിനുവേണ്ടി ജീവിക്കണം (2 കൊരി. 5:15). നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ ആലയമാണെന്നും ദൈവാത്മാവ് നിങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്നുവെന്നും നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടേ..... ദൈവത്തിന്റെ ആലയം പരിശുദ്ധമാകുന്നു. നിങ്ങളും അങ്ങനെതന്നെ (1 കൊരി. 3:16-17). എന്നിൽ എന്നതുപോലെ എന്റെ സഹോദരരിലുള്ള ഉത്ഥിതനായ യേശുവിനെ അന്വേഷിച്ച് കത്തുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കണം. എന്റെ സഹോദരനിൽ, അവൻ ആരായാലും സമ്പന്നനോ, ദരിദ്രനോ, സ്വതന്ത്രനോ, അടിമയോ, അധികാരിയോ, അധീനനോ, സ്ത്രീയോ, പൂരുഷനോ, തകർന്നവനോ, തളർന്നവനോ ആരുതന്നെയോവെട്ട അവരിൽ ഉത്ഥാനം ചെയ്ത യേശു ജീവിക്കുന്നുവെന്നുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം അനുഭവിക്കണം.

വിദേശത്തേയ്ക്ക്
സിംഗപ്പൂർ സെയ്ന്റ് തോമസ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിയുടെ ക്ഷണപ്രകാരം ഡോ. തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത ജൂൺ 30-ാം തീയതിയാത്ര തിരിക്കുന്നു. ജൂലായ് 7-ാം തീയതി അദ്ദേഹം നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തും.

ഭവവേദ്യമാക്കണം. ഉത്ഥിതനായ കർത്താവിനെ ആദ്യമായി ദർശിച്ചത് മഗ്ദലന മറിയം ആയിരുന്നു. പക്ഷേ അത് തോട്ടക്കാരനാണെന്നു വിചാരിച്ചാണ് മറിയം കർത്താവിനോട് സംസാരിച്ചു തുടങ്ങിയത്. എന്നാൽ കർത്താവ് 'മറിയമേ' എന്നു വിളിച്ചപ്പോഴാണ് അവൾ കർത്താവിനെ തിരിച്ചറിയുന്നത്. ഒരുപക്ഷേ നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും ജീവിതത്തിൽ കർത്താവ് ഇപ്രകാരം വസിക്കുന്നുവെന്നും. തോട്ടക്കാരനായോ, രോഗിയായ ജീവിതപങ്കാളിയായോ, കാരാഗൃഹവാസിയായോ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടെന്നിരിക്കാം. "എന്റെ ഏറ്റവും എളിയ ഈ സഹോദരത്തിൽ ഒരുവന് നിങ്ങൾ ഇതു ചെയ്തപ്പോഴെല്ലാം എനിക്കുതന്നെയാണ് ചെയ്തത്" (വി. മത്തായി 25:40) എന്ന വിധിവാചകം നമുക്കും കേൾക്കാനാകണം. ഉത്ഥാനം ചെയ്ത യേശുവിന്റെ ശരീരമായ സഭയിൽ യേശുവിനെ ദർശിക്കുവാനും അനുഭവിക്കുവാനും നമുക്ക് സാധിക്കണം.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യം സഭയിൽ അനുഭവവേദ്യമാകേ ത് വചനത്തിലൂടെയും, കുദാശകളിലൂടെയും, സഹോദര സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രകടനത്തിലൂടെയും ആയിരിക്കണം. ദൈവവചനത്തിൽ യേശു ജീവിക്കുന്നു. വചനം ഫലദായകം ആകുമ്പോൾ വചനത്തിലൂടെ യേശു നമ്മിൽ ജീവിക്കുന്നു. വി. കുദാശകളുടെ പരികർമ്മത്തിലൂടെ യേശുവിന്റെ സാന്നിധ്യം സഭയിൽ കൂടുതൽ അനുഭവവേദ്യമാകു

ന്നു. അവ പരികർമ്മം ചെയ്യുന്നവരും സ്വീകരിക്കുന്നവരും അതിന് സാക്ഷികളാകുന്നവരും കർത്താവിന്റെ സാന്നിധ്യം ദർശിച്ച് ആ ജീവനിൽ പങ്കുപറ്റുന്നവരാകണം. പരിശുദ്ധ മാമോദീസായിലൂടെ നാം നമ്മിലുള്ള പഴയ മനുഷ്യനെ യേശുവിനോടൊപ്പം ക്രൂശിക്കുന്നു. ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തുവിനോടൊപ്പം ദൈവത്തിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്ന പുതിയ മനുഷ്യരായി നാം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നു. വി. കുർബ്ബാനയിൽ അപ്പവീഞ്ഞുകളായി കർത്താവ് നമ്മിൽ വസിക്കുന്നു. എമ്മാവുസിലേയ്ക്ക് പോയ ശിഷ്യന്മാരുടെ കൂടെ ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നപ്പോൾ കർത്താവ് അപ്പമെടുത്ത് ആശീർവദിച്ച് മുറിച്ചു അവർക്ക് കൊടുത്തു. അപ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണുകൾ തുറക്കപ്പെട്ടു (വി. ലൂക്കോസ് 24:30). വി. കുർബ്ബാനകളിൽ ഇതു തന്നെയാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ അടഞ്ഞ കണ്ണുകൾ തുറക്കപ്പെടണം. വിവാഹം എന്ന കുദാശയിൽ ഭാര്യ ഭർത്താക്കന്മാരെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യമാണ്. കുന്ദസാരത്തിലും, പൗരോഹിത്യ കുദാശയിലും, രോഗികളുടെ തൈലാഭിഷേകത്തിലും കർത്താവിന്റെ പരോക്ഷമായ സാന്നിധ്യം ദർശ്യമാണ്.

പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഒരുമിച്ചു കൂടുന്ന സമൂഹത്തിൽ, പങ്കുവയ്ക്കുവാൻ ഒരുമിച്ചു ചേരുന്നവരുടെ മധ്യത്തിൽ യേശുവിന്റെ സാന്നിധ്യം

(അപ്പോ. പ്ര. 2:44-47). കർത്താവ് നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നത് നിങ്ങൾ രൂപേർ ഒരുമയോടെ അപേക്ഷിക്കുന്ന ഏത് കാര്യവും എന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവ് നിങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചുതരും. എന്തെന്നാൽ എന്റെ നാമത്തിൽ രോമുന്നോ പേർ എവിടെ ഒരുമിച്ച് കൂടുന്നോ അവിടെ അവരിൽ എന്റെ സാന്നിധ്യം ഉായിരിക്കും. നമ്മുടെ നാമന്റെ മുഖം ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യരിൽ ദർശിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കുന്നുവോ? സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കുന്നതുവഴി നാം മരണത്തിൽ നിന്ന് ജീവനിലേയ്ക്ക് കടന്നിരിക്കുന്നു (യോഹ. 3:14). സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തിലും ദൈവം അവനിലും വസിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പങ്കുവയ്ക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമൂഹത്തിലും വ്യക്തികളിലും മാത്രമേ ക്രിസ്തു ജീവിക്കുന്നുള്ളൂ. ആ സ്നേഹം നമ്മെ ശാശ്വതസമാധാനത്തിലേക്കും സന്തോഷത്തിലേക്കും നയിക്കും.

ശൂന്യമായ കല്ലറകൾ പോലെ നിർജീവിതയിൽ നിന്ന് ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തു നൽകുന്ന പുതുജീവനിലേയ്ക്കും പെന്തക്കൊസ്തീയുടെ ഒരുക്കത്തിലേയ്ക്കും വ്യക്തികളായും കുടുംബമായും സഭയായും സമൂഹമായും വളരുവാൻ നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം. അതിന് ദൈവം നമ്മെ ശക്തീകരിക്കട്ടെ.

SANTHULA TRUST HOSPITAL

Vadakara, Koothattukulam
Ph: 0485-2250745, 9447575091

A Clinical and Research Centre of Neuro - Behavioural Science

OUR SERVICES:

- Counselling Centre
- Child and Adolescent Guidance Clinic
- Marital Therapy Centre
- Mental Health Hospital
- De-addiction Clinic with AA Groups
- Geriatric Care Centre and 'Pakal Veedu'
- Rehabilitation Unit
- Learning Disability Clinic
- Resource Centre for Community sensitization and health education
- Psychiatric Training Centre for students - nurses,

ing, psychology and psychiatric social work.

OUR FACILITIES:

- Regular OPD from 8.30 a.m. to 4 p.m. on Monday to Friday, and upto 1 p.m. only, on Saturdays.
- 24 hr. psychiatric emergency-service
- 60-bedded in-patient residential facility comprising of hygienic, well ventilated general wards,

സഭൈക്യം സമാധാനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം

സഭയിൽ സമാധാനം പുനഃ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് ഏറ്റവും പ്രായോഗികമായ വഴി സഭയുടെ യോജിപ്പാണ് എന്ന് കനാട് (E) വൈദികയോഗം വിലയിരുത്തി. വൈദികയോഗത്തോട് അനുബന്ധിച്ച് സഭാസമാധാനത്തെ സംബന്ധിച്ച് നടന്ന സമ്മേളനത്തിൽ ഫാ. ഡോ. എം.ഒ. ജോൺ മോഡറേറ്ററായിരുന്നു. സഭാഭരണഘടനയും കോടതിവിധിയും എല്ലാം അന്ത്യോദ്യോ പാത്രീയർക്കേറ്റിന് ഇടം നൽകിക്കൊള്ള സംവിധാന

ഒന്നാം സ്ഥാനം നേടി

അഖിലമലങ്കര ബസ്കയാമ്മ അോസിയേഷന്റെ വാർഷിക സമ്മേളനത്തിൽ നടന്ന പ്രസംഗ മത്സരത്തിൽ ഡോ. സെൽവി ജോൺ ഒന്നാം സ്ഥാനം നേടി. ഇലഞ്ഞി സെയ്ന്റ് ഫിലോമിനാസ് സ്കൂൾ ഡയറക്ടർ ഫാ. ഡോ. ജോൺ എർണ്യാകുളത്തിന്റെ സഹധർമ്മിണിയും, ഹയർ സെക്കന്ററി സ്കൂൾ അധ്യാപികയുമാണ് ഡോ. സെൽവി. കിസ് മത്സരത്തിൽ മിസ് സെൽവി ജോൺ എർണ്യാകുളം, മിസ് സ്റ്റേല്ല ഏലിയാസ് കുറ്റിപറിച്ചേൽ, മിസ് സിന്ധു എബ്രാഹാം കാരാമ്മേൽ എന്നിവരുടെ ടീം (കനാട് ഇസ്റ്റർ പ്രോസനം) ഒന്നാം സ്ഥാനവും ട്രോഫിയും കരസ്ഥമാക്കി.

ത്രൈവർഷിക സമ്മേളനം സമാപിച്ചു

പരുമല: സെയ്ന്റ് തോമസ് വൈദിക സംഘത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ത്രൈവർഷിക സമ്മേളനം പരുമലയിൽ വെച്ച് ജൂൺ 7, 8, 9 തീയതികളിൽ നടന്നു. പരി. വലിയ ബാവായും പരി. കാതോലിക്കാ ബാവായും സഭയിലെ മേൽപ്പട്ടക്കാരും സമ്മേളനത്തിന് നേതൃത്വം നൽകി. സമാപന സമ്മേളനത്തിൽ വൈദികസംഘം പ്രസിഡന്റ് അഭി.

മാണ് വിഭാവനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഐക്യത്തിൽ നിന്ന് ഇന്നും പാത്രീയർക്കീസ് കക്ഷിക്കാരായി ആർക്കും മാറി നിൽക്കേ ആവശ്യമില്ല. സഭയുടെ അടിസ്ഥാന വിളിയെ ഗൗരവമായി എടുക്കുന്നവർക്ക് ഭിന്നതയോട് സഹകരിക്കാനാവില്ല

സുഖദ ബാലഗ്രാമ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു

സുഖദ ബാലഗ്രാമിന്റെ കുദാശ നടത്തി ഭൗപചാരികമായ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. 2011 മെയ് 27 ഉച്ചയ്ക്ക് 12 മണിക്ക് ആയിരുന്നു ചടങ്ങ്. ഡോ. തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന കുദാശക്ക് ശേഷം ശ്രീ. സി.വി. ജേക്കബ് കുട്ടികൾക്ക് ബാഡ്ജ് നൽകി ബാലഗ്രാമിലേക്ക് അവരെ സ്വീകരിച്ചു. ഫാ. ജോൺ വള്ളിക്കാട്ടിൽ അതിഥികൾക്ക് സ്വാഗതം ആശംസിച്ചു. 14 കുട്ടികൾ ഇപ്പോൾ ബാലഗ്രാമിൽ

ജന്മദിന കുർബ്ബാന

ഡോ. തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ജന്മദിനമായ ജൂൺ 28 രാവിലെ 8 മണിക്ക് മുവാറ്റുപുഴ അരമനപ്പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹം വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അറുപതാം ജന്മദിനമാണ്.

ഗീവർഗീസ് മാർ ഇവാനിയോസ് അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. സി.എസ്.ഐ. മദ്ധ്യകേരള ഇടവകയുടെ ബിഷപ്പ് റെറ്റ് റവ. തോമസ് കെ. ഉമ്മൻ സമാപനസന്ദേശം നൽകി. 'കാലത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുക' എന്നതായിരുന്നു ചിന്താവിഷയം. സഭയിലെ വിവിധ പ്രോസനങ്ങളിൽ നിന്ന് ആയിരത്തോളം വൈദികർ സമ്മേളന

പുതിയ ഭാരവാഹികൾ

കനാട് (E) പ്രോസന മർത്തമറിയം വനിതാ സമാജത്തിന്റെ ഭാരവാഹികളായി മിസ് റീനാ ജോയി വടക്കേടത്ത് (സെക്രട്ടറി), മിസ് മിനു മറിയം ജോസഫ് (അോസിയേറ്റ് സെക്രട്ടറി), മിസ് അനമ്മ കുര്യാക്കോസ് (ട്രഷറർ) എന്നിവർ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. വാർഷിക ക്യാമ്പിനോട് അനുബന്ധിച്ചായിരുന്നു പുതിയ ഭാരവാഹികളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്.

ആശുപത്രി ദിനാഘോഷം

വടകര: 2011 ജൂൺ 28-ാം തീയതി സന്തുല ട്രസ്റ്റ് ഹോസ്പിറ്റൽ ദിനമായി ആഘോഷിക്കുന്നതാണ്. ട്രസ്റ്റ് പ്രസിഡന്റ് ഡോ. തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ജന്മദിനമാണ് ആശുപത്രിദിനമായി ആചരിച്ചുവരുന്നത്. അന്ന് വൈകുന്നേരം 6 മണിയ്ക്ക് ആരംഭിക്കുന്ന ആഘോഷച്ചടങ്ങുകളിൽ ട്രസ്റ്റ് അംഗങ്ങളോടൊപ്പം ജനപ്രതിനിധികളും പൗരപ്രമുഖരും പങ്കെടുക്കുകയും അഭി. തിരുമേനികൾ ജന്മദിനാശംകൾ നേരുകയും ചെയ്യും. സമ്മേളനത്തിൽ ഹോസ്പിറ്റൽ സ്റ്റാഫ് വിവിധ കലാപരിപാടികൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

ജന്മദിനാശംസകൾ
2011 ജൂൺ 28-ാം തീയതി 60-ാം വയസിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഡോ. തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് ഉറപ്പ് മൂലമായ ജന്മദിനാശംസകളും ദീർഘായുവും നേരുന്നു. മലങ്കരസഭയുടെ ഐക്യം എന്ന സ്വപ്നം സഫലമാകുന്നതിലുള്ള എല്ലാ പ്രതിബന്ധങ്ങളെയും തരണം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി കരുത്തും ദൈവാനുഗ്രഹവും അഭി. തിരുമേനികൾ തുടർന്നും ലഭ്യമാകണമേ എന്ന് പ്രാർത്ഥി